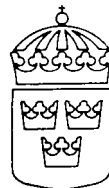

Regeringens proposition

1992/93:199

om lag om marknadsreglering på fiskets område,
m.m.

Prop.
1992/93:199

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 18 mars 1993.

På regeringens vägnar

Carl Bildt

Karl Erik Olsson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en ny lag om marknadsreglering på fiskets område. Med stöd av bemyndiganden i den nya lagen skall föreskrifter kunna meddelas som innebär en anpassning till EG:s marknadsreglering. I föreskrifterna kommer att regleras villkoren för försäljning av fisk, bildande av producentorganisationer och deras verksamhet samt ett nytt förenklat prisreglerings-system. I lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets område införs bestämmelser som ger stöd för att samla in de uppgifter som behövs för marknadsregleringen.

Lagstiftningen skall träda i kraft den 1 juli 1993.

1 Förslag till

Lag om marknadsreglering på fiskets område

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § I denna lag ges bestämmelser om marknadsreglering av fisk och fiskprodukter. Lagens syfte är att stabilisera marknaden och trygga försörjningen av varor av god kvalitet och till skäliga priser.

2 § Bestämmelserna i denna lag skall tillämpas på näringsverksamhet som omfattar varor enligt 3, 5, 16, 19 och 23 kap. tulltaxelagen (1987:1068) och som anges i bilagan till denna lag.

Bestämmelser om försäljning

3 § Sådana varor som anges i bilagan till denna lag får marknadsföras, bjudas ut, säljas eller på annat sätt släppas ut på marknaden bara om de uppfyller de krav som föreskrivs av regeringen. Föreskrifterna får avse förpackning och märkning samt klassificering i varukategorier efter färskhet och storlek eller vikt.

Producentorganisationer

4 § Enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen får en sammanslutning av fiskare eller av organisationer av fiskare (producentorganisation) som är godkänd av regeringen eller Fiskeriverket besluta i ärenden som rör myndighetsutövning och som gäller frågor om återtagande av varor, bidrag eller annat stöd i marknadsreglerande syfte.

Med återtagande av varor avses att varor i det första försäljningsledet tas ur marknaden.

5 § Regeringen får meddela föreskrifter om godkännande av producentorganisationer och om sådana organisationers verksamhet.

6 § Om det behövs för att undvika en omfattande dumpning av priset på fisk eller om det annars behövs för att främja stabilitet på marknaden, får regeringen föreskriva att

1. en producentorganisation skall återta fisk fångad av fiskare som inte är medlemmar i organisationen,
2. fiskare som inte är medlemmar i någon producentorganisation inte får avsätta sin fångst till lägre pris än det pris som tillämpas av en sådan organisation,
3. en producentorganisation får ta ut en avgift av andra fiskare än medlemmar för att täcka administrationskostnaderna för ett sådant återtagande som avses i 1.

7 § För sådana varor som anges i bilagan till denna lag får regeringen fastställa orienteringspriser och återtagspriser som gäller för hela landet.

Orienteringspriset, som är utgångspunkt för att bestämma återtagspriset, fastställs med ledning av ett genomsnitt av uppnådda avräkningspriser. På grundval av återtagspriset kan en producentorganisation bestämma en prisnivå under vilken medlemmarnas varor inte får säljas.

Licenser för import och export

8 § Regeringen får föreskriva att sådana varor som anges i bilagan till denna lag inte får föras in i eller ut ur landet utan särskilt tillstånd.

Tillsyn

9 § Den myndighet som regeringen bestämmer har tillsynen över efterlevnaden av denna lag och med stöd av lagen meddelade föreskrifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får överlåta åt någon annan myndighet att utöva tillsyn.

10 § För tillsynen har en tillsynsmyndighet rätt att få tillträde till områden, lokaler och andra utrymmen och där göra undersökningar och ta prover. Tillsynsmyndigheten har rätt att på begäran få de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen.

Kronofogdemyndigheten skall lämna den handräckning som behövs för tillsynen.

11 § En tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden eller förbud som behövs för att denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen skall efterlevas.

I beslut om föreläggande eller förbud kan tillsynsmyndigheten sätta ut vite.

Straffbestämmelser

12 § Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet bryter mot 3 § första meningen eller mot föreskrifter som meddelats med stöd av ett bemyndigande i denna lag.

Den som har överträtt ett vitesföreläggande eller vitesförbud döms inte till ansvar enligt denna lag för den gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

Till ansvar enligt första stycket skall inte dömas om gärningen är belagd med straff enligt brottsbalken eller lagen (1960:418) om straff för varusmuggling.

Övriga bestämmelser

13 § Regeringen får överlåta åt Fiskeriverket att meddela föreskrifter enligt denna lag.

14 § Beslut av en myndighet i ett särskilt fall enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen får överklagas hos kammarrätten, utom i fråga om en import- eller exportlicens som får överklagas hos regeringen.

*Bilaga***Förteckning över varor som avses i 2 §**

Tulltaxenr	Varunr	Varuslag
03.01-03.07		Samtliga varuslag
05.11	910	Produkter av fisk eller av kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur; döda djur av sådana slag som omfattas av 3 kap., otjänliga till människoföda
16.04		Fisk, beredd eller konserverad; kaviar
16.05		Kräftdjur, blötdjur och andra ryggradslösa vattendjur, beredda eller konserverade
ur 19.02		Pastaprodukter med innehåll över 20 viktprocent av fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra vattendjur
23.01	200	Mjöl och pelletar av fisk eller av kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993, då lagen (1974:226) om prisreglering på fiskets område skall upphöra att gälla.

2. Äldre föreskrifter gäller dock fortfarande i fråga om ärenden som har väckts och i fråga om avgiftsskyldighet som har uppkommit före den 1 juli 1993, liksom i fråga om befrielse från eller nedsättning eller återbetalning av avgift som hänför sig till tiden före denna dag.

3. Regleringsföreningen Svensk Fisk, ekonomisk förening, får övergångsvis, dock längst till utgången av december 1993, besluta om statligt stöd i marknadsreglerande syfte enligt föreskrifter som regeringen eller efter regeringens bemyndigande Fiskeriverket meddelar.

Lag om ändring i lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets område

Härigenom föreskrivs att rubriken till lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets område samt 4, 5 och 8 §§ lagen skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Lag om uppgiftsskyldighet på jordbrukets område

Föreslagen lydelse

Lag om uppgiftsskyldighet på jordbrukets och fiskets områden

4 §

Skyldigheten enligt 1 § 3 och 4 gäller uppgifter om import, export, inköp och försäljning samt de uppgifter i övrigt som behövs för att belysa förhållandena på livsmedelsområdet och följa effekterna av avregleringen på detta område.

Skyldigheten enligt 1 § 3 och 4 gäller uppgifter om import, export, inköp och försäljning samt de uppgifter i övrigt som behövs

1. för att belysa förhållandena på livsmedelsområdet och följa effekterna av avregleringen på detta område, och

2. för marknadsregleringen på fiskets område.

5 §

Uppgifter som samlats in med stöd av denna lag får användas av Statens jordbruksverk i dess verksamhet och av Statistiska centralbyrån för statistiska ändamål och för förande av register av lantbruksföretag.

Uppgifter som samlats in med stöd av denna lag får användas av Statens jordbruksverk *och Fiskeriverket* i deras verksamhet och av Statistiska centralbyrån för statistiska ändamål och för förande av register av lantbruksföretag.

Används insamlade uppgifter för framställning av officiell statistik gäller, med undantag för uppgiftsskyldigheten, lagen (1992:889) om den officiella statistiken.

8 §

Kontroll av att uppgifter som samlas in med stöd av lagen är riktiga utövas av Statens jordbruksverk.

Jordbruksverket har rätt att på begäran få de upplysningar och handlingar som behövs för kontrollen. Jordbruksverket har också rätt till tillträde till lokaler och andra utrymmen samt rätt att göra fältmätningar

Kontroll av att uppgifter som samlas in med stöd av lagen är riktiga utövas av Statens jordbruksverk *och av Fiskeriverket.*

Jordbruksverket *och Fiskeriverket* har rätt att på begäran få de upplysningar och handlingar som behövs för kontrollen *samt att få* tillträde till lokaler och andra utrymmen. *Därutöver har Jordbruksver-*

Nuvarande lydelse

och fältbesiktningar. Jordbruksverket har dock inte med stöd av denna lag rätt till tillträde till bostäder.

Föreslagen lydelse

ket rätt att göra fältmätningar och fältbesiktningar. Jordbruksverket *och Fiskeriverket* har dock inte med stöd av denna lag rätt till tillträde till bostäder.

Prop. 1992/93:199

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 18 mars 1993

Närvarande: statsministern Bildt, ordförande, och statsråden B. Westerberg, Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, Svensson, af Ugglas, Dinkelspiel, Thurdin, Hellsvik, Wibbe, Björck, Davidson, Könberg, Lundgren, Unckel, P. Westerberg, Ask

Föredragande: statsrådet Olsson

Proposition om lag om marknadsreglering på fiskets område, m.m.

1 Ärendet och dess beredning

Med stöd av regeringens bemyndigande tillkallade jag i juli 1992 en särskild utredare med uppdrag att, mot bakgrund av bl.a. de internationella överenskommelser som träffats på fiskets område, utreda fiskerinäringens utvecklingsmöjligheter. Till utredaren är knuten en parlamentarisk referensgrupp.

Utredaren överlämnade i december 1992 delbetänkandet *Svenskt fiske – nuläge och utvecklingsmöjligheter* (SOU 1992:136). I detta betänkande redovisar utredaren förslag till åtgärder som bör träda i kraft den 1 juli 1993. Bl.a. lämnas förslag till ny lagstiftning om marknadsreglering på fiskets område.

Till protokollet i detta ärende bör som *bilaga 1* fogas det lagförslag som har lagts fram i betänkandet.

Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna och en sammanställning av remissyttrandena finns i en bilaga till regeringens proposition 1992/93:184 om vissa fiskefrågor.

I propositionen om vissa fiskefrågor har regeringen tagit upp vissa frågor om det ekonomiska stödet till fisket under budgetåret 1993/94 och hur detta stöd bör utformas för att den svenska fiskeripolitiken skall anpassas till innehållet i ett EES-avtal.

I min anmälan till den propositionen redovisade jag min avsikt att återkomma till regeringen med förslag att föreläggas riksdagen avseende den lagstiftning som behövs i anledning av en anpassning till ett EES-avtal. I det följande kommer jag att ta upp de lagstiftningsfrågor som föranleds av utredarens förslag och som bör beslutas av riksdagen. Jag redovisar först de allmänna utgångspunkterna för förslaget till lag om marknadsreglering på fiskets område. Därefter behandlar jag frågorna om producentorganisationer, försäljningsbestämmelser, prisreglering, tillsyn och uppgiftsskyldighet.

Mitt förslag: Föreskrifter om marknadsreglering i fråga om fisk och fiskprodukter samlas i en ny lag benämnd lagen om marknadsreglering på fiskets område. Lagen bygger på EG:s bestämmelser om den gemensamma organisationen av marknaden i fråga om fisk- och fiskodlingsprodukter. Nuvarande bestämmelser om import- och exportlicens överförs i huvudsak oförändrade från lagen (1974:226) om prisreglering på fiskets område till den nya lagen. Den nya lagen skall träda i kraft den 1 juli 1993, då lagen om prisreglering på fiskets område skall upphöra att gälla.

Utredarens förslag överensstämmer med mitt förslag.

Remissinstanserna har inte anfört några synpunkter på utredarens förslag.

Bakgrunden till mitt förslag: Ett EES-avtal innebär inte att EFTA-staterna tar över EG:s regelverk ("l'aquis communautaire") på fiskets område. De ansluts således inte heller till EG:s gemensamma fiskeripolitik (Common Fishery Policy, CFP). Avtalet medför emellertid att Sverige av konkurrensskäl måste anpassa sin fiskeripolitik till den del av CFP som består i en marknadsreglering på fiskets område. I 2 § lagen (1992:1317) om ett europeiskt ekonomiskt samarbetsområde (EES) anges bl.a. att artiklarna 1–129 i EES-avtalet och vissa av de till avtalet hörande protokollen skall gälla som svensk lag. Enligt artikel 20 i avtalet finns bestämmelser och arrangemang som avser fisk och andra marina produkter i protokoll 9 till avtalet. Protokollet som innehåller 7 artiklar behandlar en rad väsentliga områden inom fiskerisektorn.

Innehållet i artikel 4 i protokoll 9 är av störst intresse i detta sammanhang. Där sägs att statligt stöd till fiskerisektorn som snedvrider konkurrensen skall avskaffas (artikel 4.1). Vidare sägs att lagstiftning rörande marknadsordningen inom fiskerisektorn skall ändras så att den inte snedvrider konkurrensen (artikel 4.2). I EES-avtalet har infogats en gemensam förklaring om den överenskomna tolkningen av artiklarna 4.1 och 4.2. Förklaringen bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 2*.

Enligt artikel 6 i protokoll 9 kan, om nödvändiga anpassningar av lagstiftningen inte gjorts till de avtalsslutande parternas belåtenhet vid tidpunkten för EES-avtalets ikraftträdande, de frågor det rör sig om underställas Gemensamma EES-kommittén.

Skälen för mitt förslag: Som framgått av vad jag nyss har redovisat måste de svenska marknadsreglerande bestämmelserna efter ett ikraftträdande av ett EES-avtal vara förenliga med principerna i EG:s marknadsordning på fiskets område. Denna marknadsordning utgör en del av EG:s gemensamma fiskeripolitik. Romfördraget innehåller inte några särskilda regler om fisket utan fördragets bestämmelser om jordbruket, närmare bestämt artiklarna 38–47, är också tillämpliga på fisket (jfr artikel 38). Fiskeripolitikens mål är så-

ledes desamma som gäller för jordbrukspolitiken, dvs. att höja produktiviteten, att tillförsäkra utövarna en skälig levnadsstandard, att stabilisera marknaden, att trygga försörjningen och att tillförsäkra konsumenterna tillgång till varor till skäliga priser (artikel 39).

Medlen för att uppnå dessa mål anges i artikel 40. Enligt artikel 40.2 skall en gemensam ordning för marknaderna för jordbruksvaror upprättas. Denna organisation kan alltefter varornas art utformas antingen genom

- gemensamma konkurrensregler,
- en obligatorisk samordning av de olika nationella marknadsordningarna, eller
- en europeisk marknadsordning.

Det ankommer på EG:s institutioner, med rådet som beslutande instans, att vidta erforderliga åtgärder för att utveckla den gemensamma politiken. Härvid kan alla former av rättsakter komma i fråga (artikel 43.2 tredje stycket).

En gemensam marknadsreglering på fiskets område har funnits sedan år 1970, men ändrats åtskilliga gånger därefter. När den först infördes var den utformad som en integrerad del av den gemensamma jordbrukspolitiken. Steg för steg har de särdrag som karakteriserar fiskeriområdet nödvändiggjort en utveckling mot en självständig, gemensam fiskeripolitik. År 1976 framlade kommissionen för första gången ett förslag till utformning av en sådan politik. Först år 1980 enades rådet om en förklaring som angav de centrala elementen i en sådan politik för att därefter år 1983 anta de rättsakter som tillsammans fastlade ramarna för den gemensamma fiskeripolitiken.

Den gemensamma fiskeripolitiken har numera inte några större likheter med den gemensamma jordbrukspolitiken. Den gemensamma nämnare som fortfarande finns är att instrumentet för den gemensamma jordbruksfinansieringen, nämligen Europeiska orienterings- och garantifonden för jordbruket (FEOGA), tillhandahåller de bidrag som behövs för EG:s prisreglering på fiskets område.

Förutom marknadsregleringen består den gemensamma fiskeripolitiken av resurspolitik och en strukturpolitik. Marknadsregleringen består i sina huvuddrag av försäljningsbestämmelser (marketing standards) och regler för producentorganisationer samt ett prisregleringssystem. I regleringen ingår också bestämmelser om handel med tredje land.

Försäljningsbestämmelserna omfattar tvingande kvalitets- och marknadsföringsbestämmelser. Det är bl.a. fråga om föreskrifter om sortering av fisk efter färskhet och storlek. Producentorganisationerna är av stor betydelse för genomförandet av den gemensamma marknadspolitiken för fiskvaror. En producentorganisation är en av resp. medlemsland godkänd sammanslutning av fiskare som har upprättats på initiativ av fiskarena. Organisationen skall kunna vidta åtgärder som är ägnade att säkra ett rationellt bedrivande av fisket och en förbättring av försäljningsvillkoren för fiskarens produkter. En medlem i en sådan organisation skall, om denna inte beslutar annat, avsätta hela sin fångst genom organisationen. EG:s prisregleringssystem bygger på att varorna släpps ut på marknaden bara om ett visst fastställt pris kan uppnås.

De viktigaste marknadsreglerande bestämmelserna finns i rådets förordning (EEG) nr 3759/92 av den 17 december 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden i fråga om fisk- och fiskodlingsprodukter. Översättning av förordningen pågår. Förordningen, i engelsk version, bör, med undantag för bilagorna, fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 3*. En svensk översättning av förordningen kommer att finnas tillgänglig i ärendet när detta behandlas av riksdagens utskott.

EES-avtalet innebär ett åtagande att anpassa den svenska marknadsregleringen på fiskets område till den som gäller inom EG. En anpassning till EG:s marknadspolitik innebär att legala förutsättningar skapas för bildande av producentorganisationer och stöd för sådana organisationers verksamhet. Målsättningen är att EES-avtalet kan träda i kraft den 1 juli 1993. En anpassning är emellertid angelägen även med hänsyn till att Sverige har ansökt om medlemskap i EG och att medlemskapsförhandlingarna har inletts. Det är regeringens avsikt att Sverige från den dag Sverige blir medlem skall integreras i EG:s gemensamma fiskeripolitik. Som anges i prop. 1992/93:184 om vissa fiskefrågor bör förändringarna av den svenska fiskeripolitiken påbörjas redan nu så att övergången kan ske så smidigt som möjligt. Den nya lagstiftningen bör därför träda i kraft den 1 juli 1993. I den nämnda propositionen föreslås att en del av de prisregleringsmedel som återstår bör användas för stöd till bildande av producentorganisationer.

För att en producentorganisation skall kunna bildas och utöva sin verksamhet i enlighet med de bestämmelser som reglerar marknadsordningen på fiskets område inom EG behövs viss lagreglering. Bl.a. innebär den hantering av överskott som en sådan organisation bör svara för, och som i dag bedrivs av regleringsföreningen Svensk Fisk, myndighetsutövning. Enligt 11 kap. 6 § regeringsformen kan förvaltningsuppgift som innebär myndighetsutövning överlämnas till enskilt subjekt endast med stöd av lag. Förutom producentorganisationerna utgör försäljningsbestämmelserna och prisregleringen, innebärande att s.k. orienterings- och återtagspriser fastställs, integrerade delar av EG:s marknadsordning. I syfte att åstadkomma en anpassning till EES-avtalet förordar jag att lagen om prisreglering på fiskets område ersätts med en ny lag om marknadsreglering på fiskets område. Lagen bör ge stöd för föreskrifter om producentorganisationer, försäljningsbestämmelser och bestämmelser om orienterings- och återtagspriser. På ett par väsentliga punkter avviker den av mig föreslagna lagen från utredarens förslag.

Avvikelsema gäller för det första frågan om hur uppgiftsskyldigheten för näringsidkare som tar befattning med varor som omfattas av lagen skall regleras. Den av riksdagen nyligen antagna lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets område uppfyller med några smärre justeringar det behov av lagstöd som föreligger. Jag har därför valt att föreslå vissa ändringar i den lagen i stället för att ta in bestämmelser om uppgiftsskyldighet i den nya lagen, som utredaren har föreslagit.

För det andra har jag lagstiftningstekniskt valt en något annorlunda metod än utredaren. Det lagförslag som utredaren lämnat är i stora delar en detaljerad

återgivning av materiella bestämmelser i rådets förordning (EEG) nr 3689/91 av den 28 november 1991 om den gemensamma organisationen av marknaden i fråga om fiskprodukter, som vid den tidpunkt då utredaren lämnade sitt betänkande var den viktigaste rättsakten på området. Den förordningen har numera upphävts och ersatts av rådets förordning (EEG) nr 3759/92 av den 17 december 1992. Jag har i stället valt tekniken att i en bemyndigandelag i huvudsak delegera föreskrifträtten till regeringen eller efter regeringens bemyndigande Fiskeriverket. Normalt tillämpas vid införlivande av EG-regler med svensk rätt tekniken att förordningar inkorporeras medan direktiv transformerar. Med hänsyn till att Sverige genom ett EES-avtal inte tar över några rättsakter på fiskets område är det inte aktuellt att på gängse sätt inkorporera den aktuella förordningen genom lag eller annan författning. I stället kommer genom mitt förslag förordningen att i vissa delar införlivas med svensk rätt genom transformering. Det är sannolikt att den föreslagna lagen blir en övergångslösning. Vid ett svenskt medlemskap kommer EG:s marknadsreglerande rättsakter som uteslutande består av *förordningar* att gälla i Sverige fullt ut, utan förmedling av särskild lagstiftning.

Jag vill för tydlighetens skull redovisa att den lagstiftning jag nu föreslår inte innebär något tvång att bilda producentorganisationer. Lagstiftningen reglerar bara vad som skall gälla för sådana organisationer, om de bildas. En överskottshantering med statligt stöd efter mönster av EG:s regler kan givetvis inte komma till stånd om det inte bildas någon producentorganisation.

3 Bestämmelser om producentorganisationer på fiskets område

Prop. 1992/93:199

Mitt förslag: I den nya lagen införs ett bemyndigande enligt vilket regeringen får meddela närmare föreskrifter om godkännande av producentorganisationer och om sådana organisationers verksamhet.

Vidare införs i lagen en bestämmelse som innebär att en godkänd producentorganisation enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen får besluta i ärenden som rör myndighetsutövning och som gäller frågor om återtagande av varor, bidrag eller annat stöd i marknadsreglerande syfte.

Genom ytterligare ett bemyndigande i lagen får regeringen, om det behövs för att undvika en omfattande dumpning av priset på fisk eller om det annars behövs för att främja stabilitet på marknaden, föreskriva att

1. en producentorganisation skall återta fisk fångad av fiskare som inte är medlemmar i organisationen,
2. fiskare som inte är medlemmar i någon producentorganisation inte får avsätta sin fångst till lägre pris än det pris som tillämpas av en sådan organisation,
3. en producentorganisation får ta ut en avgift av andra fiskare än medlemmar för att täcka administrationskostnaderna för ett sådant återtagande som avses i 1.

Utredarens förslag: Villkoren för godkännande av en producentorganisation anges genom i huvudsak materiella föreskrifter i den föreslagna lagen om marknadsreglering på fiskets område. Detsamma gäller reglerna om producentorganisationers verksamhet. Materiella bestämmelser om att ett godkännande under vissa förutsättningar skall återkallas föreslås också meddelade i lagen. Regeringen eller Fiskeriverket föreslås under vissa förutsättningar få besluta att en producentorganisations regler beträffande avsättning och återtag av varor skall gälla även för fiskare som inte är medlemmar i en producentorganisation. Beslut skall i så fall också kunna fattas om att fiskare som inte är medlemmar skall åläggas att betala en avgift som täcker producentorganisationens administrationskostnader för ett återtagande.

Remissinstanserna har inte anfört några synpunkter på utredarens förslag.

Skälen för mitt förslag: Tillsammans med övriga delar av EG:s marknadsreglering är producentorganisationerna grundvalen för genomförandet av EG:s marknadspolitik. Producentorganisationerna bidrar till att stabilisera marknaden genom att de planlägger fisket, arbetar inom ett givet regelsystem och svarar för försäljningen av den egna produktionen. Det är dock inte tillåtet för en producentorganisation att inta en dominerande ställning på den gemensamma marknaden. Producentorganisationerna finansierar sin verksam-

het, förutom med bidrag från EG, med försäljningsavgifter från medlemmarna och intäkter från försålda överskottskvantiteter.

EG:s föreskrifter om producentorganisationer finns bl.a. i rådets förordning (EEG) nr 3759/92 samt i rådets förordning (EEG) nr 105/76 av den 19 januari 1976 om godkännande av producentorganisationer inom fiskeindustrin. Föreskrifterna saknar motsvarighet i den svenska lagstiftningen. EG ställer en rad krav på en producentorganisation för att den skall bli godkänd. Det är först efter ett godkännande som en sådan organisation kan fungera som t.ex. auktoriserad mottagare av överskottskvantiteter av fisk och få del av de bidrag som lämnas av EG. Dessa krav eller villkor finns angivna i artikel 5.1 i rådets förordning (EEG) nr 3759/92 och i artikel 2.1 i rådets förordning (EEG) nr 105/76. Villkoren är av näringsmässig, rättslig och finansiell karaktär. Exempel på den första gruppen villkor är att en producentorganisation skall kunna dokumentera en minsta årlig produktion och ha antagit regler om årliga fångstplaner för att anpassa fångsterna till efterfrågan. Exempel på rättsliga villkor är att producentorganisationen skall ha antagit regler som utesluter varje form av diskriminering i behandlingen av producenter från EG på grund av nationalitet eller hemort. Organisationen skall också ha den rättsliga handlingsförmåga som krävs för att fullgöra sina uppgifter. Ett exempel på ett finansiellt villkor är att en producentorganisation skall ha inrättat en interventionsfond för finansiering av återtagsåtgärder för sådana varor som inte har kunnat avsättas på marknaden.

När det gäller frågan om en producentorganisationens associationsform bör enligt min mening en sådan organisation kunna omfattas av den lagstiftning som gäller för ekonomiska föreningar. I likhet med vad som gäller för regleringsföreningen Svensk Fisk bör en producentorganisationens stadgar godkännas av Fiskeriverket.

Ett godkännande av en producentorganisation inom EG skall återkallas när den inte längre uppfyller de fastställda villkoren enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 105/76 samt enligt artikel 9 i kommissionens förordning (EEG) nr 2062/80 av den 31 juli 1980 om villkor och förfarande vid lämnande eller återkallelse av godkännande för producentorganisationer och sammanlutningar av sådana organisationer inom fiskeindustrin.

Utredaren har föreslagit att EG:s regler om bildande och drift av en producentorganisation samt om återkallelse av godkännande för sådan organisation införlivas i svensk rätt genom i huvudsak materiella bestämmelser i lag. Enligt min mening bör de aktuella, i vissa avseenden mycket detaljerade föreskrifterna i stället införlivas i svensk rätt på en lägre nivå än lag. Ämnesområdet är sådant att det enligt regeringsformen är möjligt för riksdagen att överlåta till regeringen att meddela föreskrifterna. En sådan lagstiftningsteknik är den som normalt används i svensk lagstiftning när det gäller den här typen av föreskrifter. En lämplig ordning är därför att regeringen bemyndigas att meddela närmare föreskrifter om villkoren för godkännande av producentorganisationer och om sådana organisationers verksamhet. Regeringen skall i sin tur kunna delegera till Fiskeriverket att meddela sådana föreskrifter. Med stöd av

bemyndigandet kan de krav preciseras som till uppfyllandet av ett EES-avtal bör ställas på en svensk producentorganisation. Föreskrifterna bör innehålla bestämmelser om återkallelse av ett godkännande, om villkoren för detta inte längre är uppfyllda eller om organisationen inte iakttar föreskrifterna för dess verksamhet.

I prop. 1992/93:184 om vissa fiskefrågor framhålls att det är önskvärt att vi i Sverige behåller en överskottshantering på fisk. En sådan verksamhet bör, liksom är fallet inom EG, bedrivas inom ramen för den eller de producentorganisationer som bildas. Detta innebär att en producentorganisation kommer att anförtros uppgifter som innebär myndighetsutövning. Motsvarande uppgifter inom den nuvarande prisregleringen har Svensk Fisk, ekonomisk förening. Sålunda prövar denna förening om ett fiskeföretag har rätt till inlösen av överskott. Uppgiften innefattar också annan stödgivning. Lagstöd för detta finns i 1 a § lagen om prisreglering på fiskets område. Enligt 11 kap. 6 § regeringsformen fordras, som jag redan anfört i det föregående, lagstöd för att kunna överlämna en förvaltningsuppgift som innebär myndighetsutövning till ett enskilt organ. Jag föreslår därför en särskild bestämmelse i den nya lagen enligt vilken uppgiften att besluta i ärenden som gäller återtagande av varor, bidrag eller annat stöd i marknadsreglerande syfte skall kunna överlämnas till en av regeringen godkänd producentorganisation.

I prop. 1992/93:184 om vissa fiskefrågor har det förutsatts att Svensk Fisk, för att underlätta övergången till det nya systemet, övergångsvis bör ansvara för överskottshanteringen av fisk. Detta bör dock gälla längst till utgången av december 1993.

På samma sätt som Fiskeriverket enligt sin instruktion har tillsyn över Svensk Fisk bör verket i fortsättningen ha tillsyn över de producentorganisationer som bildas.

Enligt artikel 5 i rådets förordning (EEG) nr 3759/92 kan en medlemsstat under vissa förutsättningar låta producenter, som inte är medlemmar, men som avsätter sina varor i ett visst område, vara underkastade de regler som organisationen har beslutat skall gälla för dess medlemmar. På detta sätt kan t.ex. EG:s återtagspriser göras obligatoriska även för icke medlemmar. Enligt punkt 4 i samma artikel får en medlemsstat i så fall besluta att en producentorganisation får ta ut en avgift för att täcka uppkommande extra administrationskostnader. Bestämmelser om utsträckande till icke medlemmar av en producentorganisations regler har inom EG utfärdats endast vid ett fåtal tillfällen. Behov av ett sådant utsträckande kan t.ex. uppkomma vid mycket stora produktionsöverskott då det är angeläget att undvika att priserna för en viss vara dumpas.

Ett införlivande av de aktuella bestämmelserna i svensk rätt bör ske genom ett bemyndigande som möjliggör för regeringen att i marknadsstabiliserande syfte föreskriva dels att en producentorganisation skall återta fisk fångad av fiskare som inte är medlemmar i organisationen, dels att fiskare som inte är medlemmar i någon producentorganisation inte får avsätta sin fångst till lägre pris än det pris som tillämpas av en sådan organisation. Bemyndigandet bör

också inrymma möjlighet för regeringen att föreskriva att en producentorganisation får ta ut en avgift av andra fiskare än medlemmar i de fall en producentorganisation åläggs att återta fisk från sådana fiskare. Rätten att meddela föreskrifter i de nu berörda avseendena bör av regeringen kunna delegeras vidare till Fiskeriverket. Föreskrifter av det här slaget skall meddelas bara när det behövs för att undvika en omfattande dumpning av priset på fisk eller när det annars behövs för att främja stabilitet på marknaden.

4 Försäljningsbestämmelser

Mitt förslag: I lagen tas in ett bemyndigande som gör det möjligt för regeringen att meddela föreskrifter som innebär att fisk och fiskprodukter får marknadsföras, försäljas eller på annat sätt släppas ut på marknaden bara om varorna uppfyller vissa krav i fråga om förpackning och märkning samt är klassificerade i varukategorier efter färskhet, storlek eller vikt. Regeringen skall kunna delegera till Fiskeriverket att meddela föreskrifterna.

Utredarens förslag överensstämmer i huvudsak med mitt förslag.

Remissinstanserna har inte anfört några synpunkter på utredarens förslag.

Skälen för mitt förslag: EG:s försäljningsbestämmelser omfattar ett system för kvalitetsbedömning som bygger på storleks- och färskhetsklasser. Syftet med regleringen är dels att se till att bara sådana varor som når upp till en viss kvalitetsnivå saluförs, dels att stimulera handeln med fiskprodukter på lika konkurrensvillkor.

En lagstiftning som motsvarar EG:s bestämmelser om försäljning av fisk och andra fiskvaror bör omfatta föreskrifter om förpackning, märkning och klassificering av varorna samt bestämmelser om kontroll. I rådets förordning (EEG) nr 3759/92 finns för EG gemensamma kvalitets- och marknadsföringsbestämmelser samt föreskrifter om att medlemsstaterna ansvarar för att bestämmelserna efterlevs. Bestämmelserna ingår som en tvingande del i EG:s marknadsreglering. Detaljregler i fråga om bl.a. märkning och klassificering finns i rådets förordning (EEG) nr 103/76 av den 19 januari 1976 om gemensamma marknadsstandarder för viss färsk och kyld fisk.

Den sistnämnda EG-förordningen innehåller bl.a. följande bestämmelser.

Förordningens tillämpningsområde avgränsas genom en uppräknad av de fiskslag som omfattas av bestämmelserna i förordningen.

Klassificering av landad fisk skall göras med hänsyn till färskhet och storlek. Färskheten bestäms med hjälp av ett bedömningsschema och görs med avseende på utseende, beskaffenhet och lukt. Storlekssortering sker efter vikt per fisk eller efter antal fiskar per kilo.

Fisken i varje parti skall tillhöra samma kvalitetsklass och samma storleksklass. Undantag görs för mindre partier som då i sin helhet anses hålla den i partiet ingående lägsta kvaliteten och storleken. Fiskpartierna skall märkas på visst sätt så att det klart framgår till vilken kvalitets- och storlekskategori partiet hör.

I svensk lagstiftning finns inte någon direkt motsvarighet till den reglering EG har när det gäller försäljning av fisk och fiskvaror. Däremot tillämpas en ordning med storleksortering som förutsättning för statligt prisstöd. Sorteringen sker i storlek efter längd per fisk utom för sill, kokräkor och horngådda, där sortering sker efter antal per kilo. Också en kvalitetskontroll sker inom ramen för det statliga prisstödet. Livsmedelslagen (1971:511) innehåller visserligen flera bemyndiganden för föreskrifter om hantering och märkning av livsmedel. Bemyndigandet som rör hantering av livsmedel i allmänhet är emellertid begränsat till att gälla föreskrifter som behövs från hälso- eller näringsynpunkt eller annars för att tillgodose konsumentintresset. I varje fall är inte det direkta syftet med de nu ifrågavarande föreskrifterna sådant att föreskrifterna kan stödjas på livsmedelslagen. Jag förordar därför att ett särskilt bemyndigande för föreskrifter om försäljning av fisk och andra fiskvaror tas in i den nya lagen.

Jag återkommer i det följande till frågan om hur kontrollen av att försäljningsbestämmelserna efterlevs bör utformas.

5 Prisregleringen på fiskets område EG-anpassas

Mitt förslag: Regeringen skall med stöd av ett bemyndigande i lagen kunna meddela föreskrifter om orienteringspriser och återtagspriser som skall gälla för hela landet. Regeringen skall i sin tur kunna delegera rätten att meddela sådana föreskrifter till Fiskeriverket.

Orienteringspriset fastställs med ledning av ett genomsnitt av uppnådda avräkningspriser och utgör utgångspunkt för att bestämma återtagspriset. En producentorganisation kan på grundval av återtagspriset bestämma en prisnivå under vilken medlemmarnas varor inte får säljas.

Utredarens förslag överensstämmer i stort sett med mitt förslag.

Remissinstanserna: Med undantag för Konkurrensverket har remissinstanserna inte haft något att anföra. Konkurrensverket är kritiskt mot förslaget att en myndighet skall fastställa för hela landet gällande orienteringspriser och återtagspriser. Verket anser det viktigt att konsumentintresset inte bara beaktas utan sätts främst vid prisbildningen och att förhållandet mellan efterfrågan och utbud bör vara den viktigaste utgångspunkten.

Skälen för mitt förslag: I fråga om utformningen av det nu gällande prisregleringssystemet vill jag hänvisa till utredningens delbetänkande Svenskt fiske – nuläge och utvecklingsmöjligheter (SOU1992:136).

Jag har i min anmälan till prop. 1992/93:184 föreslagit att den nuvarande prisregleringen på fisk i allt väsentligt skall upphöra den 1 juli 1993. Samtidigt förordade jag att vissa element i systemet, som inte strider mot våra internationella åtaganden utan tvärtom redan omfattas av EG:s prisreglering, bör finnas kvar men anpassade till vad som gäller inom EG. Hit hör överskottshanteringen och själva grundvalen för denna, nämligen fastställandet av vissa priser. Vad som i den svenska prisregleringen benämns normpriser och lägstapriser kallas i EG:s system för orienteringspriser resp. återtagspriser. Orienterings- och återtagspriserna ligger till grund för prisreglerande marknadsinterventioner. Prisregleringen utgör således inte bara en grund för stöd-givning. Den är också avsedd att bidra till stabilitet på marknaden.

EG:s marknadsreglerande bestämmelser finns i artiklarna 8–18 rådets förordning (EEG) nr 3759/92. Regelsystemet ger möjlighet till finansiering över EG:s budget av överskottshantering, lagringsstöd och pristillägg för vissa fiskarter. Något förenklat innebär systemet följande. Rådet fastställer för de viktigaste fiskslagen ett orienteringspris (guide price). Orienteringspriserna skall ligga till grund för statliga stödåtgärder till producentorganisationer och sådana organisationers stöd till sina medlemmar. Dessutom skall de

1. stabilisera marknadspriserna och förebygga att överskott uppstår,
2. hjälpa till att upprätthålla producenternas inkomster samt
3. tillvarata konsumenternas intressen.

På grundval av orienteringspriset får producentorganisationerna fastställa ett s.k. återtagspris (withdrawal price). Om priserna faller under återtagspriset får varorna inte säljas. Sådana varor återtas av producentorganisationen som också ekonomiskt kompenserar medlemmen för den återtagna fisken. Med återtagande av varor avses att varor i första försäljningsled tas ur marknaden. En producentorganisation får bara disponera över återtagna varor på ett sådant sätt att den normala avsättningen av varorna inte hindras. Detta innebär i praktiken att återtagen fisk inte får säljas för mänsklig konsumtion. För att finansiera återtagsåtgärderna skall varje producentorganisation bilda interventionsfonder som finansieras genom avgifter från medlemmarna och med bidrag från medlemsstaterna. Även EG fastställer återtagspriser, vanligen för ett år i taget. Under vissa förutsättningar, bl.a. att producentorganisationernas återtagspriser har ett visst samband med de av EG centralt fastställda återtagspriserna, får producentorganisationerna bidrag från EG för sina överskott. Dessa bidrag finansieras enligt de regler som gäller för Europeiska orienterings- och garantifonden (FEOGA). Bidragen motsvarar en viss procent av återtagspriset. Bidragets storlek varierar med hänsyn till överskottens storlek. Ju mindre överskott desto högre bidragsprocent och ju större överskott desto lägre bidragsprocent. Om överskotten överstiger 14 procent av mottagen årskvantitet, lämnas inte något bidrag till producentorganisationen för de kvantiteter som överstiger detta procenttal (artikel 12 i rådets förordning (EEG) nr 3759/92). Systemets konstruktion stimulerar producentorganisationen att ingripa aktivt i fiskets inriktning om överskotten blir för stora.

I prop. 1992/93:184 anges att överskottshanteringen i Sverige senast från den 1 januari 1994 bör ske enligt de principer som tillämpas inom EG. För budgetåret 1993/94 beräknas statens kostnader för verksamheten till högst 4 miljoner kronor. Föreskrifterna för bidragsgivningen bör innehålla bestämmelser som gör det möjligt för Fiskeriverket att avbryta utbetalningen av medel till en producentorganisation, om organisationen bryter mot föreskrifterna för dess verksamhet.

En övergång från dagens relativt komplicerade prisregleringssystem till ett som motsvarar EG:s med fastställda orienteringspriser och återtagspriser innebär en förenkling. Ett sådant system skyddar det svenska yrkesfisket mot dumpning eller mot ett snabbt och stort prisfall då fångsterna har varit särskilt goda.

Konkurrensverket har uttryckt farhågor för att konsumenternas intressen inte kommer att beaktas tillräckligt i det nya systemet. Det bör dock noteras att EG:s marknadsreglering till helt övervägande del är baserad på den fria marknadens spelregler. Den föreslagna ordningen bör därför innebära en bättre marknadsorientering av fiskenäringen än dagens svenska prisreglering. Orienteringspriset, som är utgångspunkt för återtagspriset, fastställs bl.a. med beaktande av den förväntade utvecklingen i fråga om produktion och efterfrågan. Hänsyn skall också tas till konsumenternas intressen. Jag vill också i detta sammanhang påpeka att ett avskaffande av den svenska prisregleringsavgiften på fisk från den 1 juli 1993 ger goda möjligheter till en bestående sänkning av priserna i konsumentledet.

För att lagtekniskt införliva EG:s föreskrifter om orienteringspriser och återtagspriser i svensk rätt föreslår jag att ett bemyndigande införs i lagen med stöd av vilket regeringen skall kunna meddela föreskrifter om orienteringspriser och återtagspriser som skall gälla för hela landet. Regeringen bör i sin tur kunna delegera denna föreskrivanderätt till Fiskeriverket. Hur ett system med orienterings- och återtagspriser kan komma att fungera framgår av den illustration som bör fogas som *bilaga 4* till protokollet i detta ärende.

6 Import och exportlicenser m.m.

Mitt förslag: Bemyndigandet att föreskriva om importlicens eller exportlicens i lagen (1974:226) om prisreglering på fiskets område överförs till den nya lagen.

Däremot får bestämmelserna om införselavgift och utförselavgift i lagen om prisreglering på fiskets område inte någon motsvarighet i den nya lagen.

Utredarens förslag innehåller bestämmelser om både licenser och avgifter vid in- och utförsel.

Remissinstanserna har inte haft några synpunkter på utredarens förslag.

Skälen för mitt förslag: I lagen om prisreglering på fiskets område finns ett bemyndigande för regeringen eller, efter bemyndigande av regeringen, Fiskeriverket att föreskriva att vissa fiskvaror inte får föras in i eller ut ur landet utan särskilt tillstånd (importlicens eller exportlicens). Dessutom finns i lagen bestämmelser om införselavgift och utförselavgift för fiskvaror.

Enligt artikel 1 i protokoll 9 till EES-avtalet skall EFTA-staterna vid avtalets ikraftträdande avskaffa importtullar och avgifter med motsvarande verkan för vissa fiskslag och fiskprodukter. Vid import till Sverige är de aktuella varorna inte belagda med tull men för vissa produkter uttas en införselavgift. Vid import från EG uttas för närvarande en avgift om 45 kr per 100 kg för färska eller kylda filéer av torsk, gråsej, kolja, vitling och kungsfisk. Avgifterna inbringa varje år 100 000–200 000 kr.

Enligt artikel 2 i protokollet har EG åtagit sig att avskaffa sina motsvarande tullar och avgifter gentemot EES-länderna från den dag då avtalet träder i kraft.

Enligt artikel 3 i samma protokoll skall bestämmelserna i artikel 1 och artikel 2 tillämpas på varor med ursprung i de avtalsslutande staterna.

Som framgår av min redovisning förutsätter ett EES-avtal att införselavgifterna gentemot EG tas bort från den dag avtalet träder i kraft. I prop. 1991/92:170 om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) förutsattes att en avveckling av införselavgifterna kommer att få marginella konsekvenser för den svenska fiskerinäringen. Enligt min mening finns det inte något hinder mot att redan nu ta bort avgifterna. Inte heller finns det någon anledning att behålla möjligheten att ta ut införselavgift eller utförselavgift när det gäller handel med andra länder än EFTA- och EG-länder.

Däremot bör möjligheten att föreskriva krav på import- eller exportlicens behållas. Enligt artikel 1 i protokoll 9 får EFTA-staterna inte tillämpa kvantitativa importrestriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan. Dit hör importlicenserna. EES-avtalet medger dock att sådana restriktioner tillämpas under en övergångstid. Behov kan också uppkomma av att tillämpa sådana restriktioner vid handel med länder utanför EG och EFTA.

7 Tillsyn

Mitt förslag: Med stöd av den nya lagen skall regeringen kunna föreskriva att Fiskeriverket skall vara tillsynsmyndighet. Fiskeriverket skall också kunna överlåta åt annan myndighet att utöva tillsyn.

Utredarens förslag överensstämmer med mitt förslag.

Remissinstanserna har inte några invändningar mot utredarens förslag.

Skälen för mitt förslag: Jag har i det föregående föreslagit att den nya lagen skall innehålla ett bemyndigande som gör det möjligt att meddela föreskrifter om vilka krav som skall vara uppfyllda för att fisk och fiskvaror skall få säljas. En anpassning till EG:s regler fordrar att det finns en kontrollorganisation som övervakar att föreskrifterna iakttas. Enligt rådets förordning (EEG) nr 3759/92 skall medlemsstaterna svara för kontroll av den fisk som landas och se till att meddelade marknadsnormer följs. Kontrollen skall genomföras i alla handelsled och i transportledet.

Tillsynen enligt den nya lagstiftningen bör främst omfatta en kontroll av att klassificeringskrav samt märknings- och förpackningsbestämmelser är uppfyllda. Den tillsyn som kommer att krävas överensstämmer delvis med den kontroll av landad fisk som Svensk Fisk, ekonomisk förening utövar inom ramen för det statliga prisstödet till fisket. Den kontrollen omfattar bl.a. storleksortering, förpackning och isning. Som framgår av min anmälan till prop. 1992/93:184 om vissa fiskefrågor är fisket och därmed sammanhängande verksamhet föremål för tillsyn och kontroll också i andra avseenden. Ansvariga för den tillsynen är bl.a. Kustbevakningen, Livsmedelsverket och de kommunala nämnder som svarar för miljö- och hälsoskyddsfrågor.

Frågan om hur tillsynen enligt den nya lagen skall vara organiserad och dimensionerad utreds vidare. I den nämnda propositionen om vissa fiskefrågor redovisas att Fiskeriverket, i avvaktan på ett slutligt förslag, från den 1 juli 1993 skall ansvara för den kontroll av landad fisk som i dag handhas av Svensk Fisk. I den nya lagen bör finnas bestämmelser om tillsynsmyndighet och om de befogenheter en sådan myndighet skall ha. Med stöd av dessa bestämmelser skall regeringen kunna utse Fiskeriverket till central tillsynsmyndighet enligt lagen och dessutom ge Fiskeriverket möjlighet att överlåta viss tillsyn åt någon annan myndighet.

Enligt förslaget i den nämnda propositionen skall fiskerikontrollen fr.o.m. budgetåret 1993/94 finansieras över statsbudgeten.

8 Uppgiftsskyldighet

Mitt förslag: Bestämmelser om skyldighet för näringsidkare att lämna de uppgifter som behövs för marknadsregleringen på fiskets område förs in i lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets område.

Utredarens förslag: Bestämmelser om uppgiftsskyldighet förs in i den nya lagen om marknadsreglering på fiskets område.

Remissinstanserna: Statistiska centralbyrån (SCB) och Svensk Fisk delar utredningens uppfattning att den nuvarande uppgiftsinsamlingen tills vidare bör behållas oförändrad. SCB har anfört vissa synpunkter på hur uppgiftsskyldigheten skall regleras närmare.

Skälen för mitt förslag: Den svenska landningsstatistiken, som bl.a. innehåller ekonomisk information, är baserad på avräkningsnotor från första-handsmottagare. Landningsstatistikens utformning motiveras till stor del av de krav som prisregleringssystemet ställer. Därmed förändras också förutsättningarna för denna statistik när prisregleringen upphör den 1 juli 1993. Med stöd av lagen om prisreglering på fiskets område samlas uppgifter in från första-handsmottagare av fisk. Av förordningen till lagen framgår vilka som är uppgiftsskyldiga och vilka uppgifter som skall lämnas. Uppgiftsskyldiga är bl.a. rörelseidkare som köper fisk direkt av fiskare eller som driver fiskauktion eller liknande verksamhet. Uppgifter skall lämnas t.ex. om den egna rörelsen, om den fiskare från vilken fisk har köpts, om inköpta kvantiteter uppdelade på arter och sorteringar och om inköpspriset för fångster av olika arter och sorteringar. Uppgifterna läggs till grund för såväl landningsstatistiken som för utbetalning av prisstöd till enskilda fiskare inom normprissystemets ram. SCB samlar in uppgifterna och leverar ett datalagrat underlag till Svensk Fisk som bearbetar materialet vidare.

Utredaren pekar på flera faktorer som kan komma att påverka det framtida behovet av uppgiftsinsamling och sammanställning av statistik. Bl.a. kan såväl ett EES-avtal som ett kommande medlemskap i EG innebära krav på förändringar när det gäller den nuvarande landningsstatistiken.

Riksdagen har nyligen fattat beslut om den statliga statistikens finansiering och samordning (prop. 1992/93:101, bet. 1992/93:FiU7, rskr. 1992/93:122). En genomförandekommitté har inrättats med uppgift att gå igenom vilka effekter en ny ansvarsfördelning mellan SCB och övriga myndigheter, där sektorsmyndigheterna ges ett ökat ansvar, får för de enskilda statistikprodukterna och berörda myndigheters anslag.

Jag delar utredarens uppfattning att det i första hand bör vara en uppgift för den nyssnämnda kommittén att behandla frågan om den framtida statistiken på fiskets område. I avvaktan på ett ställningstagande av kommittén bör den nuvarande uppgiftsinsamlingen och statistiksammanställningen behållas i huvudsak oförändrad.

Utredaren föreslår att bestämmelser om uppgiftsskyldighet förs in i den nya marknadsregleringslagen. Förslaget bygger på den uppgiftsskyldighet som följer av författningarna om prisreglering på fiskets område och av lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets område.

Den av utredningen föreslagna lagtekniska lösningen innebär att till viss del likalydande bestämmelser kommer att finnas i marknadsregleringslagen och lagen om uppgiftsskyldighet på jordbrukets område. Enligt min mening bör en sådan dubbelreglering undvikas. Jag föreslår därför att den sistnämnda lagen ändras så att den täcker också den uppgiftsskyldighet som behövs för marknadsregleringen på fiskets område och därmed också för landningsstatistiken.

9 Upprättade lagförslag

I enlighet med vad jag har anfört har inom Jordbruksdepartementet upprättats förslag till

1. lag om marknadsreglering på fiskets område,
2. lag om ändring i lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets område.

Förslaget till lag om marknadsreglering på fiskets område innehåller förutom bemyndiganden även en bestämmelse om befogenhet för en producentorganisation att besluta i ärenden som rör myndighetsutövning samt bestämmelser om föreläggande och förbud, tillträde till områden m.m. för tillsyn och om straff och överklagande. Dessa bestämmelser ligger i och för sig inom Lagrådets granskningsområde. Bestämmelsen som innebär befogenhet för ett enskilt organ att fullgöra uppgifter som innebär myndighetsutövning har sin motsvarighet i lagen om prisreglering på fiskets område. Även bestämmelserna om straff och överklagande har överförts från prisregleringslagen till den nya lagen. Med hänsyn härtill får förslaget till lag om marknadsreglering på fiskets område i den lagrådspliktiga delen, liksom förslaget till ändringar i lagen om uppgiftsskyldighet på jordbrukets område, anses vara av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Yttrande från Lagrådet bör därför inte inhämtas.

10 Specialmotivering

10.1 Förslaget till lag om marknadsreglering på fiskets område

1 §

Paragrafen anger lagens syfte och tjänar till ledning för tillämpningen av lagens övriga bestämmelser. Den föreslagna lagen innehåller i huvudsak bemyndiganden att meddela marknadsreglerande föreskrifter. För bemyndigandena gäller den begränsning som följer av förevarande paragraf, nämligen att föreskrifterna skall ha till syfte att stabilisera marknaden och trygga försörjningen av varor av god kvalitet och till skäliga priser.

2 §

I artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3759/92 anges de varor som omfattas av marknadsregleringen på fiskets område. Dit hör bl.a. levande fisk och färsk, kyld eller fryst fisk liksom beredda fiskvaror.

I paragrafen som motsvarar den nämnda artikeln anges lagens tillämpningsområde med avseende på varuslag. Med undantag för bl.a. vissa pastaprodukter överensstämmer tillämpningsområdet med det som omfattas av lagen (1974:226) om prisreglering på fiskets område. De varuslag som omfattas av artikel 1 i rådets nyss nämnda förordning är angivna med den nomenklatur som följer av konventionen rörande ett system för harmoniserad varubeskriv-

ning och kodifiering (Harmonized System, HS-konventionen) och som också Prop. 1992/93:199 tillämpas i Sverige.

3 §

Bestämmelsen motsvarar artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 3759/92. På samma sätt som artikeln, anger den en ram för vilka försäljningsbestämmelser som kan meddelas. Paragrafen har kommenterats närmare i avsnittet om försäljningsbestämmelser.

4–6 §§

I 4 § finns lagstöd för att överlämna förvaltningsuppgift som innebär myndighetsutövning till en producentorganisation.

I 5 § finns ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om godkännande av producentorganisationer och om sådana organisationers verksamhet. Föreskrifterna om godkännande kan t.ex. komma att innebära att en producentorganisation inte får inta en dominerande ställning på den marknad som omfattas av EES-avtalet och att en producentorganisation skall kunna dokumentera en minsta årlig produktion. Föreskrifterna om en producentorganisationens verksamhet kan ha avseende på producentorganisationens förhållande till sina medlemmar och också ta sikte på organisationens skyldighet att dokumentera och för tillsynsmyndigheten redovisa sin verksamhet. Föreskrifterna om en producentorganisationens förhållande till sina medlemmar kan t.ex. avse förutsättningarna för medlemskap i organisationen. När det gäller själva verksamheten kan föreskrifterna avse bl.a. organisationens hantering av överskottsfisk.

I 6 § finns ett bemyndigande att under vissa speciella förutsättningar meddela föreskrifter om överskottshantering av fisk fångad av fiskare som inte är medlemmar i någon producentorganisation.

Paragraferna har kommenterats i avsnittet om producentorganisationer.

7 §

I paragrafens första stycke finns ett bemyndigande som i förening med 13 § innebär att regeringen eller Fiskeriverket får fastställa orienterings- och återtagspriser.

I andra stycket finns en allmän beskrivning av vad som avses med orienterings- och återtagspriser. Enligt bestämmelsen fastställs återtagspriset med ledning av ett genomsnitt av uppnådda avräkningspriser. Andra faktorer som enligt rådets förordning (EEG) nr 3759/92 skall beaktas vid bestämmande av återtagspriset är den förväntade utvecklingen i fråga om produktion och efterfrågan, liksom konsumenternas intressen. Som framgår av avsnittet om EG-anpassning av prisregleringen på fiskets område är avsikten att en producentorganisation med utgångspunkt i det av regeringen eller Fiskeriverket fastställda återtagspriset skall kunna fastställa ett eget återtagspris.

Paragrafen motsvarar i huvudsak 1 § andra stycket lagen om prisreglering på fiskets område. Paragrafen har kommenterats i avsnittet om import- och exportlicenser m.m.

9 och 10 §§

Enligt 9 § skall den myndighet som regeringen bestämmer ha tillsynen över att lagen och föreskrifter meddelade med stöd av lagen efterlevs. Avsikten är att Fiskeriverket skall ges huvudansvaret för tillsynen. En väl fungerande tillsyns- och kontrollfunktion är av central betydelse för marknadsregleringen. Med stöd av bestämmelsen kan Fiskeriverket ges möjlighet att överlåta tillsyn till annan myndighet. Det kan t.ex. bli aktuellt att överlåta visst praktiskt kontrollarbete till länsstyrelsen.

Med stöd av 10 § första stycket kan en tillsynsmyndighet, i den utsträckning det behövs för tillsynen, få tillträde till områden, lokaler och andra utrymmen där fiskvaror förvaras eller hanteras.

Den hjälp som kronofogdemyndigheten skall lämna enligt paragrafens andra stycke är av samma slag som direkt handräckning enligt 7 kap. 14 § konkurslagen (1987:672). Det innebär bl.a. att hjälpen kan lämnas utan någon exekutionstitel.

11 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om att en tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden eller förbud som behövs för att lagen eller med stöd av lagen meddelade föreskrifter skall efterlevas. Det kan bli fråga om att förelägga en producentorganisation att upphöra med försäljning av varor som inte uppfyller sådana försäljningsbestämmelser som skall kunna meddelas med stöd av 3 §. Förelägganden eller förbud kan komma i fråga också när det gäller en producentorganisations verksamhet i övrigt, t.ex. hanteringen av återtagne fisk.

12 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om böter eller fängelse för den som bryter mot 3 § första meningen eller mot föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen. Föreskrifter enligt lagen kommer i allt väsentligt att innebära skyldigheter för producentorganisationer. Ansvariga för att föreskrifterna iakttas blir därför företrädare för eller annan anställd vid organisationen.

13 §

Bestämmelsen innebär att regeringen kan delegera till Fiskeriverket att meddela föreskrifter enligt lagen. Sådana föreskrifter kan meddelas enligt 3–8 §§.

14 §

I paragrafen finns bestämmelser om hur beslut enligt lagen får överklagas. De beslut i enskilda fall som kan komma att meddelas enligt föreskrifter utfärda-

de med stöd av lagen är bl.a. godkännande av producentorganisation och återkallelse av sådant godkännande (föreskrifter enligt 5 §) samt beslut om import- eller exportlicens (föreskrifter enligt 8 §). Paragrafen har utformats efter mönster av 23 § lagen om prisreglering på fiskets område. Det innebär att överklagande skall ske till kammarrätten, utom i fråga om beslut om import- eller exportlicenser som får överklagas hos regeringen.

I betänkandet Domstolarna inför 2 000-talet (SOU 1991:106) har domstolsutredningen föreslagit att den första domstolsprövningen av förvaltningsbeslut skall ske i länsrätt i stället för i kammarrätt. Regeringen har ställt sig bakom principen i årets budgetproposition (prop. 1992/93:100 bil. 3 s. 24 f). Bestämmelsen om överklagande till kammarrätten kan därför komma att ändras.

Övergångsbestämmelser

Lagen om prisreglering på fiskets område, som föreslås upphävd i samband med att den nya lagen träder i kraft, innehåller i huvudsak, utöver en bestämmelse som ger Svensk Fisk befogenhet att pröva frågor om bidrag och annat stöd, bestämmelser om import- och exportlicens, om prisregleringsavgift och om införsel- och utförselavgift. Punkten 2 i övergångsbestämmelserna får närmast betydelse för den fortsatta handläggningen av avgiftsärenden av olika slag. Av punkten 3 följer att Svensk Fisk får fortsätta att besluta om marknadsreglerande stöd under en övergångstid. Den frågan har kommenterats i avsnittet om producentorganisationer på fiskets område. För att också reglerna för stödgivningen skall fortsätta att gälla under övergångstiden kommer det att fordras motsvarande övergångsreglering i beslutet att upphäva förordningen (1986:428) om prisreglering på fiskets område. Jag återkommer senare till regeringen i den frågan.

10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets område

4 §

Paragrafen reglerar vilka uppgifter som skall kunna krävas in av en näringsidkare. Med det tillägget att uppgifterna skall behövas för marknadsregleringen på fiskets område kommer paragrafen att täcka uppgiftsbehovet för regleringen och landningsstatistiken.

5 och 8 §§

I paragraferna har den ändringen gjorts att också Fiskeriverket skall ha rätt att använda och också ha befogenhet att kontrollera insamlade uppgifter.

11 Hemställan

Prop. 1992/93:199

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta lagförslagen.

12 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.

Utredarens lagförslag

Förslag till

Lag om marknadsreglering på fiskets område

Inledande bestämmelser

1 § För att reglera marknaden på fiskets område¹ skall bestämmelserna i denna lag tillämpas på näringsverksamhet med avseende på varor av följande slag enligt 3, 5, 16, 19 och 23 kap. tulltaxelagen (1987:1068)².

Tulltaxenr	Varunr	Varuslag
03.01-03.07		Samtliga varuslag
05.11	910	Produkter av fisk eller av kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur, döda djur av sådana slag som omfattas av 3 kap., otjänliga till människoföda
16.04		Fisk, beredd eller konserverad; kaviar
16.05		Kräftdjur, blötdjur och andra ryggradslösa vattendjur, beredda eller konserverade
ur 19.02		Pastaprodukter med innehåll över 20 viktprocent av fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra vattendjur
23.01	200	Mjöl och pelletar av fisk eller av kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur

2 § I denna lag avses med

1. *EES-länder*: de länder som omfattas av avtalet den 2 maj 1992 mellan EG och dess medlemsstater samt medlemsstaterna i EFTA om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2. *EES-lagen*: lagen (1993:000) om ett Europeiskt ekonomiskt samarbetsområde (EES).

¹ Jfr art 20 i EES-avtalet som hänvisar till protokoll 9 i avtalet. Se detta prot, art 4, pkt 1 och 2. Bindande föreskrifter finns i Joint Declaration on the Agreed Interpretation of Article 4 (1) and (2) of Protokol 9 on Trade in Fish and other Marine Products. Materiella bestämmelser finns i avsn 1 i EG:s rådsförordning nr 3687/91 "on the common organization of the market in fishery products" (MOF) och i rådsförordningarna nr 103/76, 105/76, 1772/82 och 3140/82 samt i EG-kommissionens förordningar nr 1452/83, 2062/80, 3190/82 och 1501/83

² Jfr art 1 MOF

Försäljningsbestämmelser

Prop. 1992/93:199
Bilaga 1

3 § Varor av de slag som anges i 1 § får marknadsföras, utbjudas, försälas eller på annat sätt bringas i omsättning endast om de uppfyller de föreskrifter gällande handeln med varorna som meddelas av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Fiskeriverket. Sådana föreskrifter kan särskilt avse klassificering i varukategori efter färskhet, storlek eller vikt, emballage, bearbetningsgrad och märkning¹.

4 §² Fiskeriverket skall kontrollera att varor som omfattas av sådana föreskrifter som avses i 3 § överensstämmer med dessa. Kontroll får ske i alla handelsled och under transport.

Om Fiskeriverket vid kontroll finner att klassificeringen beträffande en viss vara är felaktig får verket ändra klassificeringen.

Fiskeriverket får överlåta åt annan att utföra kontrollen³.

Producentorganisationer⁴

5 § Med *producentorganisation* avses i denna lag en organisation, eller sammanslutning av organisationer, av producenter som har tillkommit på producenternas eget initiativ i syfte att främja åtgärder ägnade att säkra ett rationellt bedrivande av fisket och en förbättring av försäljningsvillkoren för deras produkter och som vunnit erkännande genom särskilt beslut av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Fiskeriverket.

Åtgärder som avses i första stycket skall särskilt gälla genomförande av fångstplaner, koncentration av utbud och reglering av priser.

Erkännande

6 § För att vinna erkännande skall en producentorganisation uppfylla följande villkor⁵.

1. Organisationens medlemmar skall, för att främja de i 5 § avsedda åtgärderna, vara förpliktade att

a) genom producentorganisationen avsätta hela produktionen av den eller de varor för vars skull de har blivit medlemmar; organisationen kan dock besluta att förpliktelsen inte skall gälla i de fall avsättningen sker efter i förväg fastställda gemensamma regler,

¹ Motsvarar ramföreskriften i art 2 MOF om handelsnormer. Föreskrifter motsvarande art 12 MOF och i rf 103/76 tas på regerings- och myndighetsnivå

² Jfr art 4 MOF

³ Lagen bör tillåta att kontrollfunktionen överlåtes till annan myndighet såsom länsstyrelsen eller för ändamålet inrättad myndighet såsom den danska Fiskerikontrollen eller till ett privat företag. Närmare bestämmelser om tillsyn och kontroll tas under särskild kapitelrubrik

⁴ Föreskrifter härom bör tas i lag i enlighet med 8 kap 2 § 3 regeringsformen

⁵ Villkor enl art 5 st 1 MOF och art 2 pkt 1 rf 105/76

b) vid produktion och avsättning följa de regler som producentorganisationen fastställt med särskilt syfte att förbättra varornas kvalitet och att anpassa utbudet till efterfrågan.

2. Medlemskapet i organisationen skall för enskilda personer vara bundet i en period av minst tre år¹.

3. Organisationens verksamhet skall omfatta en eller flera varor av sådana slag som anges i föreskrifter som meddelas av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Fiskeriverket².

4. Organisationen skall

a) ha sitt säte i Sverige,

b) kunna dokumentera en minsta årlig produktion enligt vad som anges i föreskrifter som meddelas av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Fiskeriverket,

c) ha antagit regler som utesluter varje form av diskriminering av enskilda producenter eller producentorganisationer från EES-länder på grund av nationalitet eller hemort,

d) ha den rättsliga handlingsförmåga som krävs för att fullgöra sina uppgifter,

e) för anpassning av produktionen till efterfrågan ha antagit gemensamma regler om årliga fångstplaner och avsättning,

f) ha antagit en plan för kvalitetsfrämjande åtgärder och för standardisering av produktionen,

g) enligt dess stadgar vara skyldig att upprätta särskild bokföring för varje verksamhetsområde som är föremål för erkännande,

h) ha upprättat en interventionsfond för finansiering av återtagningsåtgärder beträffande sådana varor som inte kunnat avsättas på marknaden.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande Fiskeriverket, får meddela föreskrifter om de ytterligare villkor för erkännande av producentorganisationer som behövs för marknadsregleringen.

7 § Ett erkännande skall återkallas om en producentorganisation inte längre uppfyller de fastställda villkoren eller om erkännandet är grundat på felaktiga upplysningar. Om producentorganisationen förfarit svikligt skall återkallelse gälla retroaktivt.

Återkallelse skall inte ske om det på grund av force majeure eller naturbetingade skäl blivit omöjligt att uppnå de minsta årliga fångster som fastställts i föreskrifter som avses i 6 § 4 b).

Prisreglering

Orienteringspriser och återtagningspriser

8 § För att erhålla en fast prisnivå till ledning för statens och producentorganisationernas marknadsinterventioner i prisreglerande syfte skall regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Fiskeriverket årligen före fångstsjöns eller fångstperiodernas början för varje sådant varuslag som anges i föreskrifter meddelade av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande,

¹ Jfr Joint Declaration 2 (a) strecksats 2

² Jfr art 1 rf 105/76

Fiskeriverket fastställa för hela landet gällande *orienteringspriser* och *återtagspriser*.

Prop. 1992/93:199
Bilaga 1

Orienteringspriserna som, förutom att ligga till grund för statliga stödåtgärder till producentorganisationer och sådana organisationers stöd till sina medlemmar, har till syfte att

1. stabilisera marknadspriserna och förebygga att överskott uppstår,
2. hjälpa till att upprätthålla producenternas inkomster,
3. tillvarata konsumenternas intressen.

Föreskrifter om beräkningen av orienterings- och återtagspriser meddelas av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Fiskeriverket.

9 § En producentorganisation kan för varor som avses i 1 § fastställa ett för organisationen gällande återtagspris under vilket denna inte säljer av medlemmarna inlevererade varor¹.

Om återtagspris har fastställts

1. skall producentorganisationen ersätta medlemmarna för från marknaden återtagna mängder av sådana varor som avses i 8 §,
2. kan producentorganisationen ersätta medlemmarna för andra i 1 § angivna varor än de i 8 § avsedda.

10 § En producentorganisation får endast disponera över återtagna varor på ett sådant sätt att den normala avsättningen av de berörda varukategorierna inte hindras.

11 § För finansiering av återtagsåtgärderna skall av producentorganisationer upprättas *interventionsfonder* som finansieras genom avgifter beräknade på grundval av de varumängder som saluförs eller har sitt ursprung i ett fördelningssystem.

12 § Producentorganisationerna skall till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela följande uppgifter².

1. En förteckning över de varor för vilka organisationen avser tillämpa det i 9 § beskrivna återtagssystemet.
2. Den tidsperiod under vilken återtagspriserna är tillämpbara.
3. Avsedda och tillämpade återtagsprisens storlek.
4. Meddela förändringar i organisationens regelverk.

Tillämpning av producentorganisationers regler på andra än medlemmar

13 § Om en producentorganisation bedöms som representativ för produktion och avsättning i ett visst kustområde eller på ett eller flera landningsställen³ får regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Fiskeriverket, för att främja en större stabilitet på marknaden, besluta att de regler beträffande avsättning och återtag av varor som organisationen antagit för sina egna medlemmar skall gälla även för producenter som inte är medlemmar av organisatio-

¹ Jfr art 9 MOF

² Jfr art 9 pkt 4 MOF

³ Norm för bedömningen enl art 2 kf 3190/82

nen och som avsätter en eller flera varor av de slag som avses i 1 § i samma kustområde eller på samma landningsplatser¹.

Prop. 1992/93:199
Bilaga 1

14 § Vid tillämpning av 13 § får beslutas att producenter som inte är medlemmar i producentorganisationen är pliktiga att betala hela eller en del av sådan avgift som betalas av organisationens medlemmar i den mån avgiften är avsedd att täcka administrationskostnader som uppkommit genom tillämpningen av den i 13 § avsedda ordningen².

Licenser för import och export

15 § Regeringen eller, efter bemyndigande av regeringen, Fiskeriverket får i marknadsreglerande syfte föreskriva att sådana varor som anges i 1 §, som vid import- eller exporttillfället inte omfattas av bestämmelserna i EES-lagen inte får föras in i eller ut ur landet utan särskilt tillstånd; *importlicens* eller *exportlicens*.

16 § Ansökningar om licens prövas av Fiskeriverket.

Införselavgift och utförselavgift

Införselavgift

17 § Regeringen eller, efter bemyndigande av regeringen, Fiskeriverket får i marknadsreglerande syfte föreskriva att det för sådana varor som anges i 1 §, som vid importtillfället inte omfattas av bestämmelserna i EES-lagen, och som förs in i landet (importfisk) skall betalas *införselavgift*.

18 § Införselavgift skall, om inte Fiskeriverket efter samråd med Generaltullstyrelsen föreskriver annat, betalas till Tullverket i den ordning som gäller för tull. Även i övrigt gäller i sådant fall i tillämpliga delar vad som är föreskrivet om tull. Avgiftsmedlen skall inlevereras till Fiskeriverket i den ordning regeringen bestämmer.

Utförselavgift

19 § Regeringen eller, efter bemyndigande av regeringen, Fiskeriverket får föreskriva att det för sådana varor som anges i 1 §, och som vid exporttillfället inte omfattas av bestämmelserna i EES-lagen, och som förs ut ur landet (exportfisk) skall betalas *utförselavgift*.

Föreligger avgiftsskyldighet får, om Fiskeriverket inte medger annat, utförsel ske endast om bevis att avgiften har erlagts företes för tullmyndigheten.

Fiskeriverket får som villkor för medgivande enligt andra stycket föreskriva att säkerhet skall ställas för avgiftsbeloppet.

¹ Jfr art 7 MOF

² Jfr art 7 pkt 5 MOF

20 § Avgift som avses i denna lag beräknas efter den procent av varans värde eller det belopp för kvantitet som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Fiskeriverket bestämmer.

21 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Fiskeriverket får medge befrielse från avgift eller återbetalning av avgift.

22 § Avgiftsmedel som inte åtgår till uppbörd eller kontroll används till andra åtgärder på fiskets område enligt föreskrifter som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Fiskeriverket meddelar.

Tillsyn och kontroll m.m.¹

23 § Fiskeriverket utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag och med stöd av lagen meddelade föreskrifter. Fiskeriverket kontrollerar även att uppgifter som samlats in med stöd av lagen är riktiga. Fiskeriverket får överlåta åt annan att utöva tillsynen.

24 § För tillsynen har Fiskeriverket rätt att få tillträde till områden, lokaler och andra utrymmen och där göra undersökningar och ta prover. Fiskeriverket har rätt att på begäran få de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen (och kontrollen).

Polismyndigheten skall på begäran lämna den hjälp som behövs vid tillsynen.

Uppgiftsskyldighet m.m.

25 § En näringsidkare som tar befattning med eller som levererar varor som används vid framställning av sådana varor som avses i 1 § är skyldig att lämna uppgift om sin verksamhet till den myndighet som regeringen bestämmer.²

26 § Skyldigheten enligt 25 § omfattar uppgifter om

1. marknadsreglerade varors avsändningsland, ursprungsland, kvantitet och värde³,
2. den benämning under vilken en rörelse drivs, person- eller organisationsnummer och adress,
3. fiskares namn, personnummer och adress eller, i fråga om fiskelag, namn, personnummer och adress för den som har utsetts att företräda laget, samt fiskefartygets distriktsbeteckning och igenkänningssignal,
4. inköpta eller försålda kvantiteter med uppdelning på arter, sorteringar och klassificeringar.

¹ Jfr art 4 pkt 1 MOF och lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets område

² Jfr 23 a § PRL och 21–25 §§ PRF

³ Motsv 21 § PRL

5. inköps- eller försäljningspris för fångst per art, sortering och klassificering,
6. mottagnings- eller avlämningsplats för inköpta eller försålda fångster,
7. datum för köp eller försäljning.

Prop. 1992/93:199
Bilaga 1

Användning av uppgifterna

27 § Uppgifter som samlats in med stöd av denna lag får användas av Fiskeverket i dess verksamhet och av Statistiska centralbyrån för statistiska ändamål och för förande av register.

Används insamlade uppgifter för framställning av officiell statistik gäller, med undantag för uppgiftsskyldigheten, lagen (1992:889) om den officiella statistiken.

Insamlande myndighet

28 § Uppgifterna skall lämnas till den myndighet som regeringen bestämmer.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som skall lämnas samt om sättet och tiden för uppgiftslämnandet.

29 § Den myndighet som en uppgift skall lämnas till får meddela de förelägganden som behövs för att uppgiftsskyldigheten enligt lagen skall fullgöras. I beslut om föreläggande får myndigheten sätta ut vite.

Ansvarsbestämmelse

30 § Till böter eller fängelse i högst två år döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. bryter mot föreskrifter som meddelats med stöd av bemyndigande i denna lag,
2. inte efterföljt producentorganisations regler om avsättning och återtag där sådana regler gjorts tillämpliga för andra än medlemmar enligt bestämmelserna i 13 §,
3. bryter mot bestämmelsen i 10 §,
4. hindrar eller försvårar tillsyn eller kontroll,
5. inte fullgör uppgiftsskyldighet enligt denna lag eller lämnar oriktig uppgift,

Till ansvar skall inte dömas om gärningen är belagd med straff enligt brottsbalken eller lagen (1960:418) om straff för varusmuggling.

Allmänt åtal för brott enligt första stycket 5 får väckas bara efter anmälan av den myndighet som uppgiften har eller skulle ha lämnats till.

Den som överträtt vitesföreläggande eller vitesförbud döms inte till ansvar enligt denna lag för gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

Övriga bestämmelser

Prop. 1992/93:199

Bilaga 1

31 § Beslut som Fiskeriverket i särskilt fall meddelat enligt denna lag får överklagas hos kammarrätten.

32 § Ytterligare föreskrifter för tillämpningen av denna lag, samt sådana föreskrifter om marknadsregleringen på fiskets område som är grundade på internationella överenskommelser eller rekommendationer, meddelas av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Fiskeriverket.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993, då lagen (1974:226) om prisreglering på fiskets område skall upphöra att gälla. Äldre föreskrifter gäller dock fortfarande i fråga om ärenden hänförliga till tiden före den 1 juli 1993. Bestämmelser rörande regleringsföreningen Svensk Fisk, ekonomisk förening gäller till dess föreningen har avvecklats.

GEMENSAM FÖRKLARING OM DEN ÖVERENSKOMNA TOLKNINGEN AV ARTIKEL 4.1 OCH 4.2 I PROTOKOLL 9 OM HANDELN MED FISK OCH ANDRA MARINA PRODUKTER

1. Även om EFTA-staterna inte kommer att omfattas av EG:s regelverk om fiskeripolitiken är det underförstått att, när hänvisning görs till stöd med statliga medel, skall varje snedvridning av konkurrensen bedömas av de avtalslutande parterna inom ramen för artiklarna 92 och 93 i Romfördraget och i relation till relevanta bestämmelser i EG:s regelverk om fiskeripolitiken samt innehållet i den gemensamma förklaringen rörande artikel 61.3.c i avtalet.

2. Även om EFTA-staterna inte kommer att omfattas av EG:s regelverk om fiskeripolitiken är det underförstått att, när hänvisning görs till lagstiftning avseende marknadens struktur, skall varje snedvridning av konkurrensen som förorsakas av sådan lagstiftning bedömas i relation till principerna i EG:s regelverk om den gemensamma marknadsstrukturen.

Närhelst en EFTA-stat upprätthåller eller inför nationella bestämmelser

om marknadsstruktur inom fiskerisektorn skall sådana bestämmelser utan vidare anses förenliga med de principer som hänvisas till i föregående stycke, om de innehåller åtminstone följande element:

- a) Lagstiftningen om producentorganisationer återspeglar principerna i EG:s regelverk i fråga om
 - etablering på producenternas initiativ
 - frihet att bli och upphöra att vara medlem
 - frånvaro av dominerande ställning, såvida den dominerande ställningen inte är nödvändig i följd av syften motsvarande dem som anges i artikel 39 i Romfördraget.
- b) Närhelst reglerna för producentorganisationer utsträcks till att gälla icke-medlemmar, skall de bestämmelser som tillämpas motsvara dem i artikel 7 i förordning (EEG) nr 3687/91.
- c) Närhelst bestämmelser rörande ingrepp för att stödja priserna finns eller införs motsvarar de dem som anges i avsnitt III i förordning (EEG) nr 3687/91.

I

(Acts whose publication is obligatory)

COUNCIL REGULATION (EEC) No 3759/92

of 17 December 1992

on the common organization of the market in fishery and aquaculture products

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN COMMUNITIES,

Having regard to the Treaty establishing the European Economic Community, and in particular Articles 42 and 43 thereof,

Having regard to the proposal from the Commission,

Having regard to the opinion of the European Parliament ⁽¹⁾,

Having regard to the opinion of the Economic and Social Committee ⁽²⁾,

Whereas the basic provisions concerning the organization of the market in fishery products must be revised to take account of market developments, changes in recent years in fishing activities and the shortcomings detected in the implementation of the rules currently in force; whereas by reason of the number and complexity of the amendments to be made, these provisions, unless they are completely redrafted, will lack the clarity essential for any rules; whereas Council Regulation (EEC) No 3687/91 of 28 November 1991 on the common organization of the market in fishery products ⁽³⁾ for reasons of clarity and rationality, consolidated the provisions in force without affecting the substance of the texts; whereas Regulation (EEC) No 3687/91 should therefore be replaced;

Whereas the common agricultural policy must include, in particular, a common organization of agricultural markets, which may take various forms depending on the products concerned;

Whereas the fishing industry is of special importance to the agricultural economy of certain coastal regions of the Community; whereas that industry provides a major part of the income of fishermen in these regions; whereas it is

therefore advisable to encourage market stability by appropriate measures;

Whereas one of the steps to be taken to implement the common organization of the market is the application of common marketing standards to the products concerned; whereas application of these standards should have the effect of keeping products of unsatisfactory quality off the market and facilitating trade relations based on fair competition, thus helping to improve the profitability of production;

Whereas the application of these standards calls for the inspection of the products subject to them; whereas provision should therefore be made for such inspection;

Whereas it is desirable to make provision under the rules regulating the market for measures which would make it possible to adjust supply to market requirements and to guarantee, as far as possible, a fair income to producers; whereas, given the special features of the market in fishery products, the formation of producers' organizations whose members would be bound by certain rules, notably in the matter of production and marketing, would contribute to the attainment of these objectives;

Whereas, to support the activity of these organizations with regard to production, thus facilitating greater market stability, Member States should be permitted to extend, under certain conditions, to all non-members who market goods in a specific region the rules adopted by the organization in the region in question on behalf of its members with regard, in particular, to the management of authorized catch quotas and marketing;

Whereas application of the system described above involves costs to be borne by the organization whose rules have been extended; whereas, therefore, non-members should contribute towards these costs; whereas the Member States concerned should also be afforded the possibility of granting an indemnity to those operators in respect of products which, although they meet marketing standards, could not be marketed and which are withdrawn from the market;

⁽¹⁾ OJ No C 305, 23. 11. 1992.

⁽²⁾ OJ No C 313, 30. 11. 1992, p. 22.

⁽³⁾ OJ No L 354, 23. 12. 1991, p. 1.

Whereas it is desirable to adopt provisions to facilitate the formation and operation of these organizations and the investment entailed in applying their common rules; whereas to this end Member States should be permitted to make aid available to them, this aid being partly financed by the Community; whereas, however, the amount of this aid should be limited; whereas, it should also be temporary and degressive, so that the financial responsibility of producers will gradually increase;

Whereas, at all events, provisions should be laid down to ensure that the producers' organizations do not hold a dominant position in the Community;

Whereas in order to cope with market situations which, in the case of certain fishery products of special importance to producers' incomes, are likely to lead to prices which might cause disturbances on the Community market, a guide price which is representative of production areas in the Community and which will be used to determine price levels for intervention on the market must be fixed for each of these products;

Whereas, in order to stabilize prices, producers' organizations should be able to intervene in the market, notably by applying a withdrawal price below which the products of their members shall be withdrawn from the market;

Whereas, it is appropriate in specific cases and under certain conditions to support the activities of producers' organizations by providing financial compensation for quantities withdrawn from the market;

Whereas the intervention of producers' organizations must be restricted to localized excess supplies which the market cannot absorb and which cannot be avoided by measures of a different kind; whereas the financial compensation must therefore be limited to a volume of production to be determined;

Whereas, to encourage fishermen to adjust their deliveries more accurately to market requirements, provision should be made for different levels of financial compensation depending on the volume of market withdrawals;

Whereas in view, in particular, of the scarcity of certain species, the destruction of fish of a high commercial value which have been withdrawn from the market should be avoided where possible; whereas, to this end, aid should be granted for the processing and storage, for their processing for human consumption, of certain quantities of fresh products withdrawn from the market; whereas all the species likely to be withdrawn from the market must be able to qualify for that measure;

Whereas, for some species, the regional price disparities do not permit their being covered at present by the scheme for the grant of financial compensation to producers'

organizations; whereas, however, in order to foster greater market stability for the products concerned, with due account being taken of their characteristics and of the diversity of the circumstances pertaining to their production and marketing, the said products should be covered by a Community price support scheme adapted to their specific features;

Whereas such a scheme, based on the application of a withdrawal price fixed independently by the producers' organizations themselves, was introduced on a temporary basis; whereas it makes provision for granting flat-rate aid on certain conditions to producers' organizations for products that have been the subject of independent intervention, in the form of withdrawal or processing and stocking for human consumption of limited quantities of those products; whereas, where application of such a scheme leads to an alignment of the price as a result of the development of production and marketing conditions for the species concerned, the inclusion of those species in the financial compensation scheme can be envisaged;

Whereas monitoring of the market in the species concerned indicates that the effects of applying the temporary scheme have been in line with the objectives set; whereas the said scheme should therefore be made permanent, the same principles being maintained but the list of species being adjusted;

Whereas, where prices for certain frozen products show a significant tendency to decline, provision should be made to permit the grant of private storage aid to producers' organizations for such products originating in the Community;

Whereas the effectiveness of the private storage aid scheme should be improved, account being taken, in particular, of the special features of the production in question; whereas the trend in that production also requires adaptation of the list of products concerned;

Whereas a fall in import prices for tuna for the canning industry might threaten the income level of Community producers of this product; whereas provision should therefore be made for compensation to be granted to these producers when necessary;

Whereas, in the case of tuna, in order to rationalize the marketing of a uniform product, the compensatory allowance should be reserved for producers' organizations satisfying certain conditions;

Whereas, in order to assess whether a situation exists on the Community market linked to the trend of prices on the world market in tuna that warrants payment of the compensatory allowance, a check must be made that the drop in Community market prices stems from a drop in import prices;

Whereas, in order to discourage an abnormal increase in tuna production, provision should be made for limits to be laid

down within which the allowance may be granted to producers' organizations on the basis of supply conditions recorded on the Community market;

Whereas, however, it is in the Community interest that application of Common Customs Tariff duties should be totally suspended for certain products; whereas, since Community production of tuna is inadequate, conditions of supply comparable to those ruling in exporting third countries should be maintained for food-processing industries using these products so as not to hinder their development in the context of international conditions of competition; whereas any disadvantage which this system might present for Community tuna producers could be offset by payment of the indemnities envisaged for this purpose;

Whereas the tariff nomenclature resulting from the application of this Regulation is included in the Common Customs Tariff; whereas this Regulation should include the amendments to the Common Customs Tariff;

Whereas experience has shown that it may prove necessary to take tariff measures very rapidly, in order to ensure the supply of the Community market and to ensure that the Community's international undertakings are complied with; whereas, in order to allow the Community to deal with such situations with all the assiduity called for, provision should be made for a procedure enabling the requisite measures to be taken rapidly;

Whereas, for certain products, measures should be taken with regard to imports coming from third countries at abnormally low prices, so as to avoid disturbances on Community markets; whereas, in order to ensure the greater efficiency of these measures, it is appropriate, on the one hand, to improve the system whereby import prices are established, and, on the other hand, to extend the list of those products which may be made subject to the reference price system;

Whereas, for the majority of the products, the system thus introduced allows for renunciation of all quantitative restrictive measures at the external frontier of the Community and for applying only the customs duty of the Common Customs Tariff actually levied;

Whereas, however, for some products, in order to enable the Community processing industry to adjust its production conditions in such a way as to improve its competitive position with regard to imports from certain third countries, Community import arrangements should be introduced on a temporary basis for the said products; whereas the objective of the scheme must be to limit the development of the quantities imported of the products in question in accordance with criteria to be defined, while respecting the Community's international obligations;

Whereas the safeguard mechanism may, in exceptional circumstances be impaired; whereas, in order not to leave, should this happen, the Community market defenceless

against any disturbances which might result therefrom, the Community should be allowed to take necessary measures;

Whereas the levying of any customs duty or charge having equivalent effect and the application of any quantitative restriction or measure having equivalent effect are prohibited in the internal trade of the Community by the provisions of the Treaty;

Whereas the establishment of a single market based on a common price system would be jeopardized by the granting of certain aids; whereas, therefore, the provisions of the Treaty whereby aids granted by Member States can be examined, and those which are incompatible with the common market prohibited, should be made to apply to the fishing industry;

Whereas the common organization of the market in fishery products must take appropriate account, at the same time, of the objectives set out in Articles 39 and 110 of the Treaty;

Whereas implementation of this common organization must also take account of the fact that it is in the Community's interest to preserve fishing grounds as much as possible; whereas the financing of measures relating to quantities exceeding those which might be allocated to the Member States should therefore not be permitted;

Whereas, in order to facilitate implementation of the proposed measures, there should be a procedure for establishing close cooperation between Member States and the Commission within a management committee;

Whereas the expenditure incurred by the Member States as a result of the obligations arising out of the application of this Regulation falls on the Community in accordance with the provisions of Articles 2 and 3 of Council Regulation (EEC) No 729/70 of 21 April 1970 on the financing of the common agricultural policy⁽¹⁾,

HAS ADOPTED THIS REGULATION:

Article 1

A common organization of the market in fishery products is hereby established, comprising a price and trading system and common rules on competition.

For the purpose of this Regulation the expression 'fisheries products' shall include catch products and aquaculture products.

This organization shall cover the following products:

⁽¹⁾ OJ No L 94, 28. 4. 1970, p. 13. Regulation as last amended by Regulation (EEC) No 2048/88. (OJ No L 185, 15. 7. 1988, p. 1).

CN code	Description
(a) 0301	Live fish
0302	Fish, fresh or chilled, excluding fish fillets and other fish meat of heading No 0304
0303	Fish, frozen, excluding fish fillets and other fish meat of heading No 0304
0304	Fish fillets and other fish meat (whether or not minced), fresh, chilled or frozen
(b) 0305	Fish, dried, salted or in brine; smoked fish, whether or not cooked before or during the smoking process; fish meal, fit for human consumption
(c) 0306	Crustaceans, whether in shell or not, live, fresh, chilled, frozen, dried, salted or in brine; crustaceans, in shell, cooked by steaming or by boiling in water, whether or not chilled, frozen, dried, salted or in brine
0307	Molluscs, whether in shell or not, live, fresh, chilled, frozen, dried, salted, or in brine; aquatic invertebrates other than crustaceans and molluscs, live, fresh, chilled, frozen, dried, salted or in brine
(d)	Animal products, not elsewhere specified or included; dead animals of Chapter 1 or 3, unfit for human consumption: <ul style="list-style-type: none"> - Other: - - Products of fish or crustaceans molluscs or other aquatic invertebrates; dead animals of Chapter 3: - - - Fish waste - - - Other
0511 91 10	
0511 91 90	
(e) 1604	Prepared or preserved fish; caviar and caviar substitutes prepared from fish eggs
(f) 1605	Crustaceans, molluscs and other aquatic invertebrates, prepared or preserved
(g)	Pasta, whether or not cooked or stuffed (with meat or other substances) or otherwise prepared, such as spaghetti, macaroni, noodles, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; couscous, whether or not prepared: <ul style="list-style-type: none"> - Containing more than 20 % by weight of fish, crustaceans, molluscs or other aquatic invertebrates
1902 20 10	
(h)	Flours, meals and pellets, of meat or of meat offal, of fish or of crustaceans, molluscs or other aquatic invertebrates, unfit for human consumption; greaves: <ul style="list-style-type: none"> - Flours, meals and pellets, of fish or of crustaceans, molluscs or other aquatic invertebrates
2301 20 00	

TITLE I

MARKETING STANDARDS

Article 2

1. Common marketing standards and the scope of such standards may be determined for the products listed in Article 1 or groups of these products; these standards may, in particular, cover classification by quality, size or weight, packing, presentation and labelling.

2. When marketing standards have been adopted, the products to which they apply may not be displayed for sale, offered for sale, sold or otherwise marketed unless they conform to these standards, subject to special rules which may be adopted for trade with third countries.

3. The marketing standards and general rules for their application, including the special rules referred to in paragraph 2, shall be adopted by the Council acting by a qualified majority on a proposal from the Commission.

4. Other detailed rules of application, and in particular the adjustments to be made to the common marketing

standards to take account of changes in production and sales conditions, shall be adopted in accordance with the procedure laid down in Article 32.

Article 3

1. Products for which common marketing standards have been adopted shall be subject to inspection by Member States for conformity with these standards.

This inspection may take place at all marketing stages and during transport.

2. Member States shall take all appropriate measures to penalize infringements of Article 2.

3. Not later than one month after the entry into force of each marketing standard, Member States shall notify the other Member States and the Commission of the name and address of the bodies entrusted with the inspection of each product or group of products for which a standard has been adopted.

4. Detailed rules for the application of paragraph 1 shall be adopted as necessary in accordance with the procedure laid down in Article 32, account being taken in particular of the need to ensure coordination of the work of the inspection bodies and uniformity in the interpretation and application of common marketing standards.

TITLE II

PRODUCERS' ORGANIZATIONS

Chapter 1

Role of producers' organizations

Article 4

1. For the purpose of this Regulation, 'producers' organization' means any recognized organization or association of such organizations, established on producers' own initiative for the purpose of taking such measures as will ensure that fishing is carried out along rational lines and that conditions for the sale of their products are improved.

These measures, which shall be designed in particular to promote implementation of catch plans, concentrations of supply and regularization of prices, shall require members:

— to dispose, through the organization, of their total output of the product or products in respect of which they are members; the organization may decide that this requirement can be waived if products are disposed of in accordance with common rules established in advance,

— to apply, with regard to production and marketing, rules which have been adopted by the organization with the particular aim of improving product quality, adapting the volume of supply to market requirements and ensuring proper management of the catch quotas authorized.

— to apply, where the Member State concerned has provided for the management of some or all of its national catch quota or quotas to be managed by producers' organizations, within the limit of any quantities allocated to that Member State from the total volume of allowable catches for the stock or group of stocks in question, the measures necessary to ensure the proper management of the catch quotas authorized.

2. The producers' organizations must not hold a dominant position on the common market unless necessary in pursuance of the objectives in Article 39 of the Treaty.

3. The Council, acting by qualified majority on a proposal from the Commission, shall adopt general rules for the application of this Article.

Article 5

1. Where a producers' organization is considered to be representative of production and marketing in one or more landing places on part of the coast of a Member State, the Member State concerned may oblige producers who are not members of the organization and who market any of the products referred to in Article 1 within the area of which the producers' organization is representative to comply with:

- (a) the marketing or production rules referred to in the second indent of the second subparagraph of Article 4 (1);
- (b) the rules adopted by the organization concerned on market withdrawal and carry-over for the fresh or chilled products referred to in points (a) and (c) of the second paragraph of Article 1.

However, the rules can be extended to non-members in the case of the products listed in Annex I, parts A and D only in so far as the withdrawal price is equal to the price fixed in accordance with Article 11 and, in the case of the products listed in Annex I, E, only if the intervention price is equal to the price fixed in accordance with Article 13.

It may be decided that the rules referred to above shall not apply to certain categories of sales.

2. Member States shall notify to the Commission the rules which they intend to make obligatory pursuant to paragraph 1.

The Commission shall, as soon as possible and in any event within two months of their notification, inform the Member State concerned by means of a reasoned decision on whether the rules notified may be made obligatory.

In the event that the Commission fails to take a decision within the specified period, the Member States concerned may make the notified rules obligatory.

3. Member States shall take all appropriate measures to:

- ensure that the rules referred to in paragraph 1 are complied with,
- penalize breaches of those rules.

They shall forthwith inform the Commission of such measures.

4. Where paragraph 1 is applied, the Member State concerned may decide that non-members are liable to the organization for all or part of the fees paid by member producers in so far as these fees are intended to cover administrative costs resulting from the application of the system referred to in paragraph 1.

5. Where paragraph 1 is applied, Member States shall effect, where necessary, through the agency of the producers' organizations, the withdrawal of products not satisfying the marketing rules or which could not be sold at a price at least equal to the withdrawal price.

6. The Council, acting by a qualified majority on a proposal from the Commission, shall adopt general rules for the application of this Article.

Article 6

1. Where Article 5 (1) is applied, the Member State may grant an indemnity to producers who are not members of an organization and who are established in the Community in respect of products which:

- cannot be marketed pursuant to Article 5 (1) (a), or
- have been withdrawn from the market pursuant to Article 5 (1) (b).

The indemnity shall be granted without discrimination as to the nationality or place of establishment of the recipients. It may not exceed 60 % of the amount arrived at by applying to the quantities withdrawn:

- the withdrawal price fixed in accordance with Article 11 for the products listed in Annex I, parts A and D, or

- the selling price fixed in accordance with Article 13 for the products listed in Annex I, part E.

2. The expenditure resulting from the granting of the indemnity referred to in paragraph 1 shall be borne by the Member State concerned.

Chapter 2

Aid for producers' organizations

Article 7

1. Member States may make aid available to producers' organizations established after 1 January 1993 to encourage their formation and to facilitate their operation.

2. Such aid shall relate to the three years following recognition. For the first, second and third years the aid shall not exceed 3 %, 2 % and 1 % respectively of the value of production marketed under the auspices of the producers' organization. Nor shall it exceed 60 %, 40 % and 20 % of the organization's administrative expenses in the first, second and third years respectively.

Payment of the aid shall be made within five years of the date of recognition.

3. The value of production marketed shall be established on a standard basis for each year, namely:

- members' average marketed production during the three calendar years preceding the period for which aid is requested,
- average producer prices obtained by those members over the same period.

4. During the five years immediately following the creation of the intervention funds referred to in Article 8, Member States may make aid available to producers' organizations, either directly or through credit institutions, in the form of loans on special terms to cover part of the anticipated cost of market intervention within the meaning of Article 8.

5. The aid referred to in paragraph 2 shall be notified to the Commission in a report which Member States shall forward to it at the end of each financial year.

When the aid referred to in paragraph 4 is granted, the Commission shall be notified immediately.

6. The Council, acting by a qualified majority on a proposal from the Commission, shall adopt general rules for the application of this Article.

TITLE III
INTERVENTION

Chapter 1

Withdrawal schemes

Article 8

1. For the products listed in Article 1, producers' organizations may fix a withdrawal price below which they will not sell products supplied by their members.

In this event, for quantities withdrawn from the market, producers' organizations:

- shall grant an indemnity to members in respect of the products listed in Annex I, parts A and D and in Annex VI which conform to the standards adopted in accordance with Article 2,
- may grant an indemnity to members in respect of other products listed in Article 1 but not in Annex I, parts A and D nor in Annex VI.

For each product listed in Article 1, a maximum level for the withdrawal price may be fixed in accordance with paragraph 5.

2. The disposal of products thus withdrawn from the market must be determined by producers' organizations in such a way as not to interfere with normal marketing of the product in question.

3. To finance these withdrawal measures, producers' organizations shall create intervention funds fed by contributions assessed on quantities offered for sale or shall, alternatively, have recourse to an equalization system.

4. Producers' organizations shall supply the following information to the national authorities who shall communicate it to the Commission:

- a list of the products for which they intend to operate the system described in paragraph 1,
- the period during which withdrawal prices are applicable,
- the level of withdrawal prices proposed and applied.

5. Detailed rules for the application of this Article shall be adopted in accordance with the procedure laid down in Article 32.

Article 9

1. A guide price shall be fixed before the beginning of the fishing year for each of the products listed in Annex I,

parts A, D and E and for each of the products and groups of products listed in Annex II.

These prices shall be valid for the whole Community and shall be fixed for each fishing year or for each of the periods into which that year is subdivided.

2. The guide price shall be based on:

- the average of prices recorded for a significant proportion of Community output and a product with given commercial characteristics on representative wholesale markets or in representative ports during the three fishing years immediately preceding the year for which the price is fixed,

- an assessment of production and demand prospects.

In fixing the price, account shall also be taken of the need to:

- stabilize market prices and avoid the formation of surpluses in the Community,
- help support producers' incomes,
- consider consumers' interests.

3. The Council, acting by a qualified majority on a proposal from the Commission, shall determine the level of the guide prices referred to in paragraph 1.

Article 10

1. Throughout the period during which the guide price is applicable, Member States shall notify the Commission of the price recorded on representative wholesale markets or in representative ports for products having the characteristics selected for fixing the guide price.

2. Markets and ports in Member States where a significant proportion of Community output of a given product is marketed shall be regarded as representative within the meaning of paragraph 1.

3. Detailed rules for the application of this Article shall be adopted, and the list of representative markets and ports referred to in paragraph 2 approved, in accordance with the procedure laid down in Article 32.

Article 11

1. For each of the products listed in Annex I, parts A and D, a Community withdrawal price shall be fixed on the basis of the freshness, size or weight and the presentation of the product, hereinafter called 'product category', by applying to an amount equal at least to 70 %, and not exceeding 90 %, of

the guide price, the conversion factor of the category of the product concerned. These conversion factors shall reflect the price relationship between the category of products under consideration and that adopted for fixing the guide price. The Community withdrawal price must, however, in no case exceed 90% of the guide price.

2. In order to ensure producers in landing zones which are very far away from the principal consumption centres on the Community access to markets under satisfactory conditions, the prices referred to in paragraph 1 may be weighted, for these zones, by adjustment conversions.

3. The procedures for applying this Article and, in particular, the ascertainment of the percentage of the guide price serving as an element in the calculation of the Community withdrawal prices and the determination of the landing zones referred to in paragraph 2, as well as the prices, shall be adopted in accordance with the procedure laid down in Article 32.

Article 12

1. Member States shall grant financial compensation to producers' organizations which intervene pursuant to Article 8 in respect of the products listed in Annex I, parts A and D on condition that:

- (a) the withdrawal price applied by these organizations is the Community withdrawal price fixed in accordance with Article 11, a margin of tolerance extending 10% below and 10% above this price being, however, permitted to take account in particular of seasonal fluctuations in market prices;
- (b) products withdrawn conform to the standards adopted in accordance with Article 2;
- (c) the indemnity granted to members in respect of quantities withdrawn from the market is at least equal, for the various bands of quantities withdrawn, to the percentage of the withdrawal price applied by these organizations for quantities, referred to in paragraph 3, plus 10;
- (d) a withdrawal price no less than the price referred to in Article 11 is applied for each category of the product concerned. However, a producers' organization which, as one of the measures referred to in Article 4 (1), applies a ban on the sale of certain categories of products shall not be required to apply the Community withdrawal price for those categories of products.

2. Financial compensation shall be granted only where products withdrawn from the market are disposed of for purposes other than human consumption or in such a way as not to interfere with normal marketing of the products referred to in Article 11.

3. The financial compensation shall be equal to:

- 87,5% of the withdrawal price applied by the producers' organization concerned for quantities withdrawn from the market by the producers' organizations concerned which do not exceed 7%,
- 75% of the withdrawal price applied by the producers' organization concerned for quantities withdrawn from the market by the producers' organizations concerned which exceed 7% and do not exceed 14%,
- 0% of the withdrawal price applied by the producers' organization concerned for quantities withdrawn from the market by the producers' organizations concerned which exceed 14%

of the annual quantities of the product concerned which are put up for sale in accordance with Article 4 (1).

4. Production by members of an organization withdrawn from the market by that organization or another organization pursuant to Article 5 shall be taken into consideration for the purpose of calculating the financial compensation to be granted to the organization to which the producers in question belong.

5. The financial compensation shall be reduced by the value, set at a standard amount, of the product intended for purposes other than human consumption or by the net proceeds from the disposal of products for human consumption in accordance with paragraph 2. The above value shall be set at the beginning of the fishing year. It shall, however, be adjusted if significant and lasting price charges take place on Community markets.

6. Detailed rules for the application of this Article shall be adopted in accordance with the procedure laid down in Article 32.

Article 13

For each of the products listed in Annex I, part E, a Community selling price shall be fixed according to the same conditions as those laid down in Article 11 for fixing the withdrawal price.

Article 14

1. The following shall be eligible for a carry-over aid:

- the products listed in Annex I, parts A and D withdrawn from the market at the withdrawal price referred to in Article 11,
- the products listed in Annex I, part E which have been put for sale but for which it has been established that a buyer has not been found at the Community selling price fixed in accordance with Article 13.

A margin of tolerance extending 10% below and 10% above these prices, however, is permitted to take account in particular of seasonal fluctuations in market prices.

2. Only such quantities shall be considered as eligible for a carry-over aid as:

- have been supplied by a member producer,
- meet certain quality, size and presentation requirements,
- are either processed to stabilize them and stored or preserved in accordance with conditions and for a period to be determined.

3. For each of the products concerned, the aid shall be granted only for quantities not exceeding 6 % of the annual quantity of the products in question put up for sale in accordance with Article 4 (1).

The amount of this aid may not exceed the amount of the technical and financial costs associated with the operations which are essential for stabilization and storage.

4. The processing methods referred to in this Article are:

- (a) — freezing,
 - salting,
 - drying,
 - and, where appropriate, boiling;
- (b) filleting or cutting-up and, where appropriate, heading where these are accompanied by one of the processes listed in (a).

5. Detailed rules for the application of this Article shall be adopted in accordance with the procedure laid down in Article 32.

Article 15

1. For products listed in Annex VI, Member States shall grant flat-rate aid to producers' organizations which practise intervention in accordance with Article 8, on condition that:

- (a) the said organizations determine a withdrawal price, hereinafter called an 'autonomous withdrawal price', before the beginning of the fishing year; the producers' organizations shall apply that price throughout the fishing year, a tolerance of 10 % below and 10 % above being allowed; the price may not, however, exceed 80 % of the weighted average price recorded for the product categories in question in the area of activity of the producer's organizations concerned during the previous three fishing years;
- (b) the products withdrawn meet the standards adopted in accordance with Article 2;
- (c) the indemnity granted to associated producers in respect of the products withdrawn from the market is equal to the autonomous withdrawal price applied by the producers' organizations.

2. The flat-rate aid shall be granted for quantities withdrawn from the market which have been put up for sale in accordance with Article 4 (1) and which are disposed of in a way that does not affect the normal disposal of production.

3. The amount of the flat-rate aid shall be 75 % of the autonomous withdrawal price applied during the current fishing year, this amount being reduced by the value, fixed at a standard amount, of the product which is disposed of as specified in paragraph 2.

4. The flat-rate aid shall also be granted for quantities withdrawn from the market which are either processed to stabilize them and stored or preserved in accordance with conditions and for a period to be determined. The amount of the flat-rate aid in such cases may not exceed the amount of the technical and financial costs associated with the operations which are essential for stabilization and storage.

5. The sum of the quantities eligible for the flat-rate aid pursuant to paragraphs 2 and 4 may together not exceed 10 % of the annual quantities of the products concerned put up for sale in accordance with Article 4 (1).

6. The Member States concerned shall introduce a control system ensuring that products for which the flat-rate aid is applied do in fact qualify for it.

For the purposes of this control system, recipients of the flat-rate aid shall keep stock records which meet criteria to be determined. Member States shall communicate to the Commission at intervals to be laid down a table showing average product and category prices recorded at representative wholesale markets or ports.

7. The Council, acting by a qualified majority on a proposal from the Commission shall decide, depending on the alignment of the prices for the species referred to under this Article, on their inclusion in the list of products in Annex I, part A.

8. Detailed rules for the application of this Article shall be adopted in accordance with the procedure laid down in Article 32.

Chapter 2

Private storage aid

Article 16

1. Private storage aid for the products listed in Annex II may be granted to producers' organizations applying Article 4 (1) to production and marketing during the current fishing year.

2. The private storage aid shall be granted where the average prices realized for a product offered for sale by the producers' organizations during a significant period to be determined are less than 85 % of the guide price referred to in Article 9 (1).

3. The following rules shall apply to the grant of private storage aid:

- the products must have been fished, frozen on board and landed in the Community by a member of a producers' organization,
- the aid shall be restricted to 15% of the average quantity of the products offered for sale in the Community in accordance with Article 4 during the same period of three fishing years preceding the fishing year in respect of which the aid is granted. Aid may not, however, be granted for more than 15% of the quantity offered for sale during the period in progress,
- the products must be stored for a minimum period and then placed on the Community market again.

4. The amount of the private storage aid may not exceed the sum of technical costs and interest for a maximum period of three months. This amount shall be fixed each month degressively.

5. Detailed rules for the application of this Article, in particular the amount of the private storage aid and the conditions on which it is granted, shall be adopted in accordance with the procedure laid down in Article 32.

Chapter 3

Tuna for canning

Article 17

1. For the products listed in Annex III, a Community producer price shall be fixed before the beginning of each fishing year.

That price shall be valid throughout the Community and shall be fixed for each fishing year.

2. The Community producer price shall be fixed:

- on the basis of the average of prices recorded for a significant proportion of Community output and a product with well-defined commercial characteristics on representative wholesale markets or in representative ports during the three fishing years immediately preceding the year for which the price is fixed,
- taking into account trends in production and demand.

In fixing this price, account shall also be taken of the need to:

- take into consideration the flows of supply of the Community canning industry,

— help support producers' incomes,

— avoid the formation of surpluses in the Community.

3. The Council, acting by a qualified majority on a proposal from the Commission, shall set the Community producer price referred to in paragraph 1 before the beginning of each fishing year.

4. Member States shall notify the Commission of average monthly prices recorded at representative wholesale markets or ports for products of Community origin as referred to in paragraph 1 which have defined commercial characteristics.

5. For the purpose of paragraph 4 the representative markets and ports of the Member States shall be those where a significant proportion of Community production of tuna is marketed.

6. Detailed rules for the application of this Article, in particular the setting of conversion factors for the various species, sizes and presentations of tuna and a list of the representative markets and ports referred to in paragraph 4, shall be adopted in accordance with the procedure laid down in Article 32.

Article 18

1. Within the limits laid down in paragraph 4, an allowance shall be granted to producers' organizations in respect of the products listed in Annex III if it is found, in respect of a given calendar quarter, that

— the average selling price recorded on the Community market,

and

— the free-at-frontier price mentioned in Article 22 plus any applicable countervailing charge,

are both lower than a triggering threshold of 93% of the Community producer price for the product in question.

2. The allowance shall be granted to producers' organizations for quantities of the product in question caught by their members and sold and delivered during the quarter in question to canning industries located within the customs territory of the Community, subject to the conditions and limits laid down in this Article.

3. The allowance may not exceed:

— the difference between the triggering threshold and the average selling price of the product in question recorded on the Community market,

or

- a flat-rate amount equivalent to 12% of the said threshold,
- or
- for each producers' organization, the difference between that threshold and the average selling price realized by that producers' organization.

4. In the quarter in respect of which the allowance is granted, the total quantities that may be eligible for the allowance shall in no case exceed:

- 62,8% of the quantities of tuna used by the Community canning industry during that quarter,
- the average quantities sold and delivered in accordance with paragraph 2 during the equivalent quarter of the three fishing years preceding the one in respect of which the allowance is paid,
- 110% of the average quantities sold and delivered in accordance with paragraph 2 during the equivalent quarter of the fishing years 1984 to 1986.

5. Within the limits laid down in paragraph 4, the amount of the allowance granted to each producers' organization shall be equal to:

- the amount laid down in paragraph 3 for quantities of the product in question which have been disposed of in accordance with paragraph 2 and which do not exceed the average quantities sold and delivered under the same conditions by its members in the equivalent quarter in the reference fishing years 1984 to 1986,
- 95% of the amount laid down in paragraph 3 for quantities of the product in question which exceed the average quantities referred to in the previous indent, up to a limit of 110% of those quantities,
- 90% of the amount laid down in paragraph 3 for quantities of the product in question which exceed those laid down in the previous indent and which are equal to the surplus of the quantities resulting from the allocation among producers' organizations of the quantities eligible for an allowance under paragraph 4.

The allocation shall be made between the producers' organizations concerned proportionately on the basis of their respective production during the equivalent quarter in the fishing years 1984 to 1986.

6. Producers' organizations shall allocate the allowance granted to their members proportionately on the basis of the quantities produced by them and sold and delivered in accordance with paragraph 2.

The allowance paid by a producers' organization to its member producers shall be increased by a compensatory payment equal to:

- 2,5% of the amount laid down in paragraph 3 when the amount paid to the producers' organization is equal to that amount,
- 5% of the amount laid down in paragraph 3 when the amount paid to the producers' organization is equal to 95% of that amount,
- 10% of the amount laid down in paragraph 3 when the amount paid to the producers' organization is equal to 90% of that amount.

This compensation shall be financed by a fund set up in accordance with Article 9 (3).

7. The Council, acting by a qualified majority on a proposal from the Commission, shall adopt general rules for the grant of the allowance.

8. Detailed rules for the application of this Article, in particular the amount of the allowance and the rules for its grant, shall be adopted in accordance with the procedure laid down in Article 32.

9. The Commission is to submit a report on the situation of the tuna market and the operation of the existing régime and arrangements accompanied, as appropriate, by proposals, before 30 June 1994. The Council, acting in accordance with the procedures of Article 43 of the Treaty, shall decide on these proposals before 31 December 1994.

TITLE IV

TRADE WITH THIRD COUNTRIES

Chapter 1

Customs arrangements

Article 19

1. The tariff and statistical nomenclature of the Common Customs Tariff is hereby amended in accordance with Annex VII.

2. The general rules for interpretation of the Common Customs Tariff and the particular rules for its application shall be applicable to the classification of products covered by this Regulation; the tariff nomenclature resulting from the application of this Regulation shall be adopted in the Common Customs Tariff.

3. Save as otherwise provided in this Regulation, or where derogation therefrom is decided by the Council, acting by a qualified majority on a proposal from the Commission, the following shall be prohibited:

- the levying of any charge having an effect equivalent to a customs duty,
- the application of any quantitative restriction.

Article 20

1. In an emergency caused by:

- supply difficulties on the Community market,
- or
- the fulfilment of international commitments,

it may be decided wholly or partly to suspend the Common Customs Tariff duties in respect of the products listed in Article 1, in accordance with the procedure laid down in Article 32.

2. The Commission shall inform the European Parliament and the Council of any decision taken pursuant to paragraph 1.

Chapter 2

Particular provisions for certain products

Article 21

1. For a period of four years from the entry into force of this Regulation, the annual imports into the Community of the preserved products listed in Annex IV, part C shall be limited to a maximum amount equal to the total volume of imports recorded during the year 1991, hereinafter called the 'reference year', multiplied by an annual rate of increase.

However, for the products listed in point 1 of Annex IV, part C, this Article shall apply only to products manufactured from sardines of the species *sardina pilchardus* complying with the standards laid down by Council Regulation (EEC) No 2136/89 of 21 June 1989 laying down common marketing standards for preserved sardines⁽¹⁾. For the products listed in point 2 of Annex IV, part C this Article shall apply only to products manufactured of the species listed in the Annex to Council Regulation (EEC) No 1536/92 of 9 June 1992 laying down common marketing standards for preserved tuna and bonito⁽²⁾ and complying with the standards laid down by that Regulation.

2. The annual rate of increase referred to in paragraph 1 shall result from the arithmetical average of the rates of development of consumption of the products concerned in the Community during the reference year and the two years preceding it, but may not be below a minimum of 6%.

3. The annual rate of increase defined in paragraph 2 shall apply for the purpose of calculating the maximum annual amount referred to in paragraph 1, from the first year following the reference year.

4. This Article shall be applied in accordance with the provisions of Article 11 of Council Regulation (EEC) No 288/82 of 5 February 1982 on common rules for imports⁽³⁾.

5. The other detailed rules of application shall be adopted in accordance with the procedure laid down in Article 32.

Chapter 3

Reference prices

Article 22

1. In order to obviate disturbances caused by supplies from third countries at abnormal prices or under such conditions as would jeopardize the stabilization measures referred to in Articles 11, 12, 13, 14, 16 or 17 reference prices valid for the Community shall be fixed each year, by product category, for the products specified in Annexes I, II, III, IV, part B, and V, subject to the consultation procedures laid down for certain products by the international commitments of the Community within the framework of the General Agreement on Tariffs and Trade (GATT).

2. The reference price for the products specified in Annex I, parts A and D shall be equal to the withdrawal price fixed in accordance with Article 11 (1). The reference price for the products specified in Annex I, part C shall be fixed on the basis of the reference price for the products specified in Annex I, part A, taking account of the processing costs and of the need to ensure a relationship of prices in keeping with the market situation.

The reference price for the products specified in Annex I, part E shall be equal to the Community selling price fixed in accordance with Article 13.

The reference price for the products specified in Annexes I, part B, IV, B and V shall be determined on the basis of the average reference price for the fresh product, taking account of the processing costs and of the need to ensure a relationship of prices in keeping with the market situation. Where there is no reference price for a fresh product, this price shall be determined on the basis of the reference price applied to a commercially similar fresh product.

The reference price for the products specified in Annex II shall be derived from the guide price referred to in Article 9 (1) by reference to the price level specified in Article 16 (2) at which the intervention measures provided for therein may be taken and taking account of the situation of the market in these products.

The reference price for the tuna specified in Annex III intended for use by the canning industry shall be based on the weighted average of the free-at-frontier prices recorded on the most representative import markets or in the most

⁽¹⁾ OJ No L 212, 22. 7. 1989, p. 79.

⁽²⁾ OJ No L 163, 17. 6. 1992, p. 7.

⁽³⁾ OJ No L 35, 9. 2. 1982, p. 1. Regulation as last amended by Regulation (EEC) No 848/92 (OJ L 89, 4. 4. 1992, p. 1).

representative ports of import in the Member States during the three years immediately preceding the date on which the reference price is fixed, reduced by an amount equal to any customs duties and charges levied on the products and by the cost of unloading and transport from Community frontier crossing points to those markets or ports.

The conversion factors fixed in accordance with the procedure laid down in Article 17 (5) shall be applied to the various types of tuna and to the various forms of presentation.

3. For the products specified in Annex I, parts A, D and E, a free-at-frontier price shall be established, based on the prices recorded by the Member States for the various product categories at a specific marketing stage for the imported product on the representative import markets or in the representative ports of import, reduced by an amount equal to the customs duty in the Common Customs Tariff actually levied and any charges levied on these products and by the cost of unloading and transport from Community frontier crossing points to those markets or ports.

For the products specified in Annexes I, parts B and C, II, III, IV, parts B and V, a free-at-frontier price shall be established, based on the price recorded by each Member State for the usual commercial quantities which are imported into the Community, reduced by an amount equal to the customs duty in the Common Customs Tariff actually levied and any charges levied on the products and by the cost of unloading and transport.

Member States shall notify the Commission regularly of:

- the prices of the products referred to in the first subparagraph recorded on representative markets or at representative ports,
- the prices of the products referred to in the second subparagraph.

4. When the free-at-frontier price for a given product imported from a third country is lower than the reference price, and if significant quantities of the product are imported:

- (a) autonomous suspension of the Common Customs Tariff duties may be abolished in the case of imports for which the free-at-frontier price is lower than the reference price;
- (b) in the case of the products specified in Annex I, part A (with the exception of the product referred to in point 3, Annex I, parts C, D and E, Annex II, Annex IV, part B and Annex V, imports may be

subjected to the requirements that the free-at-frontier price determined in accordance with paragraph 3 is at least equal to the reference price;

- (c) in the case of the products specified in Annex I, parts A (3) and B and Annex III, imports may be subjected to a countervailing charge, provided that this complies with the GATT rules on binding. However, where imports at entry prices lower than the reference price are from certain countries only or of certain species only, the countervailing charge shall be levied only on imports from those countries or of those species.

The countervailing charge shall be equal to the difference between the reference price and the free-at-frontier price. This charge, which shall be the same for all Member States, shall be added to the customs duties in force.

- 5. However, the measures referred to in paragraph 4 (c) shall not apply to third countries which undertake, on specific terms, that their products will be offered at prices to be determined in accordance with paragraph 3 which are at least equal to the reference price, and which do in practice observe this price in their deliveries to the Community.

- 6. Detailed rules for the application of this Article, in particular the level of the reference price, shall be adopted pursuant to the procedure laid down in Article 32. The application and repeal of the measures provided for in paragraph 4 shall be decided on in accordance with the same procedure.

However, in the intervals between the periodic meetings of the management committee, these measures shall be adopted by the Commission. In this event, they shall remain valid until any measures adopted in accordance with the procedure laid down in Article 32 enter into force.

Article 23

1. In order to obviate disturbances caused by supplies from third countries at abnormally low prices, reference prices for the products referred to in Annex IV, part A may be fixed before the beginning of each marketing year. These prices may be fixed at different levels during periods to be determined within each marketing year according to seasonal fluctuation in prices.

2. The reference prices referred to in paragraph 1 shall be fixed on the basis of the average of the producer prices recorded during the three years preceding the date on

which the reference price is fixed for a product with given commercial characteristics in the representative production areas of the Community.

3. If the free-at-frontier price valid for a consignment of a normal commercial quantity of the products referred to in paragraph 1 of specified provenance is lower than the reference price, imports of those products from the third country in question may be made subject, in compliance with the GATT rules on binding, to a countervailing charge equal to the difference between the reference price and the free-at-frontier price plus the Common Customs Tariff duty actually levied. The Commission shall follow regularly the trend in free-at-frontier prices of products imported from each provenance.

4. The countervailing charge provided for in paragraph 3 shall not, however, be levied in the case of third countries which are willing and able to guarantee that, when the products referred to in paragraph 1 originating in and coming from their territory are imported into the Community, the price plus the Common Customs Tariff duty actually levied will not be less than the reference price and that deflections of trade will be avoided.

5. Detailed rules for the application of this Article, in particular the level of the reference prices, shall be adopted in accordance with the procedure laid down in Article 32. Decisions to introduce, alter or withdraw the countervailing charge, or to admit a particular third country to the benefit of paragraph 4, shall be taken in accordance with the same procedure.

Chapter 4

Emergency measures

Article 24

1. If, by reason of imports or exports, the Community market in one or more of the products specified in Article 1 experiences or is threatened with serious disturbances which may endanger the objectives of Article 39 of the Treaty, appropriate measures may be applied in trade with third countries until such disturbance or threat of disturbance has ceased.

The Council, acting by a qualified majority on a proposal from the Commission, shall adopt detailed rules for the application of this paragraph.

2. If the situation mentioned in paragraph 1 arises, the Commission shall, at the request of a Member State or in its own initiative, adopt the necessary measures; the measures shall be communicated to the Member States and shall be immediately applicable. If the Commission receives a request from a Member State, it shall take a decision thereon within five working days from receipt of the request.

3. The measures adopted by the Commission may be referred to the Council by any Member State within five working days of the day on which they were communicated. The Council shall meet without delay. It may, acting by a qualified majority, amend or repeal the measures in question.

TITLE V

GENERAL PROVISIONS

Article 25

1. Fifty per cent of the aid granted by the Member States pursuant to Article 7 (1) and (2) shall be reimbursed by the Guidance Section of the European Agricultural Guidance and Guarantee Fund.

2. Intervention measures shall be financed as provided for in Articles 6, 12, 14, 15, 16 and 18 in respect of products from a stock or group of stocks only up to the limit of any quantities allocated to the Member State in question from the total volume of allowable catches for the stock or group of stocks in question.

3. Detailed rules for the application of this Article shall be adopted in accordance with the procedure laid down in Article 32.

Article 26

Without prejudice to other Community provisions, the measures shall take the necessary steps to ensure that all fishing vessels flying the flag of one of the Member States enjoy equal access to ports and first-stage marketing installations together with all associated equipment and technical installations.

Article 27

Subject to any provisions to the contrary adopted pursuant to Articles 42 and 43 of the Treaty, Articles 92, 93 and 94 of the Treaty shall apply to production of and trade in the products specified in Article 1.

Article 28

Where a price rise exceeding one of the guide prices referred to in Article 9 (1) or the Community producer price referred to in Article 17 (1) by a percentage to be determined is recorded on the Community market and where this situation is likely to persist and is disturbing or threatens to disturb the market, appropriate measures may be taken to remedy the situation.

The Council, acting by a qualified majority on a proposal from the Commission shall adopt general rules for the application of this Article.

Article 29

The Council, acting by a qualified majority on a proposal from the Commission may amend the Annexes hereto and the percentages specified in Articles 11 and 16.

Article 30

Member States and the Commission shall communicate to each other the information necessary for the implementation of this Regulation. Rules for the communication and distribution of such information shall be adopted in accordance with the procedure laid down in Article 32.

Article 31

A Management Committee for Fishery Products (hereinafter called 'the Committee') shall be established, consisting of representatives of the Member States and presided over by a representative of the Commission.

Article 32

Where the procedure laid down in this Article is to be followed, the chairman shall refer the matter to the Committee either on his own initiative or at the request of the representative of a Member State.

The representative of the Commission shall submit to the Committee a draft of the measures to be taken. The Committee shall deliver its opinion on the draft within a time limit which the chairman may lay down according to the urgency of the matter. The opinion shall be delivered by the majority laid down in Article 148 (2) of the Treaty in the case of decisions which the Council is required to adopt on a proposal from the Commission. The votes of the

representatives of the Member States within the Committee shall be weighted in the manner set out in that Article. The chairman shall not vote.

The Commission shall adopt measures which shall apply immediately. However, if these measures are not in accordance with the opinion of the Committee, they shall be communicated by the Commission to the Council forthwith. In that event the Commission may defer application of the measures which it has decided for a period of not more than one month from the date of such communication.

The Council, acting by a qualified majority, may take a different decision within the time limit referred to in the previous subparagraph.

Article 33

The Committee may consider any other question referred to it by its chairman either on his own initiative or at the request of the representative of a Member State.

Article 34

This Regulation shall be so applied that appropriate account is taken at the same time of the objectives set out in Articles 39 and 110 of the Treaty.

Article 35

1. Regulations (EEC) No 3687/91, (EEC) No 2202/82 ⁽¹⁾ and (EEC) No 2203/92 ⁽²⁾ are hereby repealed, as from the date of the entry into force of this Regulation.

2. References to the repealed Regulation (EEC) No 3687/91 shall be construed as reference to this Regulation and should be read in accordance with the correlation table in Annex VIII.

Article 36

This Regulation shall enter into force on 1 January 1993.

This Regulation shall be binding in its entirety and directly applicable in all Member States.

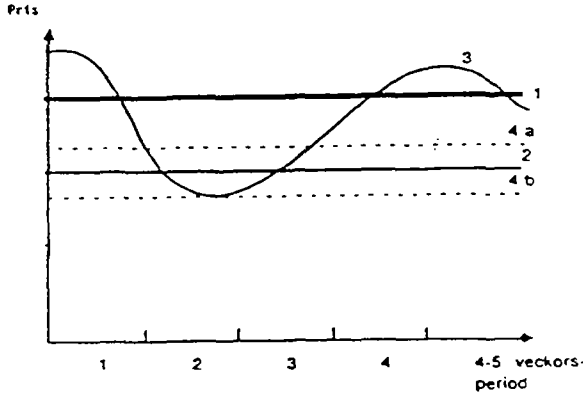
Done at Brussels, 17 December 1992.

For the Council
The President
R. NEEDHAM

⁽¹⁾ OJ No L 235, 10. 8. 1982, p. 1.

⁽²⁾ OJ No L 235, 10. 8. 1982, p. 4.

I figuren illustreras hur ett system med orienterings- och återtagspriser kan komma att fungera

- 1) Orienteringspris. Fastställs av regeringen eller Fiskeriverket för upp till ett år. Priset baseras i huvudsak på de två senaste årens avräkningspriser till fiskare.
- 2) Återtagspris. Fastställs av regeringen eller Fiskeriverket för upp till ett år. Priset får utgöra 70–90 % av orienteringspriset.
- 3) Faktiskt avräkningspris till fiskare under aktuella regleringsperioder om 4–5 veckor. Priset är marknadsbestämt.
- 4a) Övre gräns för återtagspris som kan fastställas av en producentorganisation.
- 4b) Nedre gräns för återtagspris som kan fastställas av en producentorganisation. Fisk som inte kan säljas till lägst nedre prisgräns tas över som överskott av en producentorganisation.

Innehåll

Prop. 1992/92:199

Proposition	1
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Propositionens lagförslag	2
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 18 mars 1993	7
1 Ärendet och dess beredning	7
2 Den nya lagstiftningen – allmänna utgångspunkter	8
3 Bestämmelser om producentorganisationer på fiskets område	12
4 Försäljningsbestämmelser	15
5 Prisregleringen på fiskets område EG-anpassas	16
6 Import- och exportlicenser m.m.	18
7 Tillsyn	19
8 Uppgiftsskyldighet	20
9 Upprättade lagförslag	22
10 Specialmotivering	22
10.1 Förslaget till lag om marknadsreglering på fiskets område	22
10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets område	25
11 Hemställan	26
12 Beslut	26
Bilaga 1 Utredarens lagförslag	27
Bilaga 2 Gemensam förklaring om tolkningen av vissa artiklar i protokoll 9	35
Bilaga 3 Rådets förordning (EEG) nr 3759/92 av den 17 december 1992	36
Bilaga 4 Orienteringspriser och återtagspriser	51